Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 423
Vineri 16 mai 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

MUNCA AVÎNTATĂ PE OGOARELE PATRIEI

150 de S.M.T.-uri au îndeplinit planul campaniei de primăvară

Străduindu-se să îndeplinească obligațiile ce le revin potrivit contractelor de lucrări încheiate cu unitățile agricole cooperatiste și cu țăranii muncitori individuali, pînă acum cîteva zile mecanizatorii din S.M.T.-uri au îndeplinit planul lucrărilor de primăvară, în procent de 99 la sută.

Un număr de 150 de S.M.T.-uri au realizat și depășit planul de producție al campaniei. In frunte se găsesc S.M.T.-urile din regiunile Pitești, Iași, Craiova, Constanța, Galați, Ploești.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de S.M.T.-urile Zănoaga — Craiova (167 la sută), Pogoanele — Ploești (157 la sută) și Traian-Sat — Galați (156 la sută).

Se preocupă de asigurarea bazei furajere pentru reproducători

In scopul asigurării bazei furajere pentru reproducători, sfatul popular al orașului Vaslui s-a îngrijit ca lotul zootehnic să fie însămînțat la timp și în bune condiții. Astfel, în afară de cele 12 ha însămînțate în toamnă cu orz și cu secară, s-au însămînțat în primăvara aceasta 23 ha cu ovăz pentru boabe și fîn verde și 1,25 ha cu lucernă. De asemenea s-a însămînțat porumb pentru boabe pe 3 ha, pentru siloz, 2 ha, și dughie 4 ha.

TH. LEUȘTEAN
corespondent

Cînd munca e bine organizată

Organizîndu-și bine munca, tractoriștii din brigăzile de la S.M.T. Remus Opreanu au reușit să are și să însămînțeze pînă zilele trecute mari suprafețe la gospodăriile colective pe care le deservesc. Intre altele, ei au executat pe aproape 4.000 hectare arături, pe 80 hectare desțeleniri, pe aproape 1000 ha. semănături — deosebit de lucrările de discuit, cultivat și grăpat. S.M.T.-ul a executat la gospodăriile colective și numeroase transporturi de cereale, repartizînd totodată motoare pentru uruială și bătut porumb la silozul din Medgidia.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de brigăzile a 3-a și a 4-a conduse de tov. Dogaru Gheorghe și Isache Gheorghe.

IFRIM ȘTEFAN
corespondent

Noi succese la centrul mecanic Tulcea

Colectivul de la secția turnătorie a centrului mecanic Tulcea paralel cu celelalte sarcini de producție, au trecut și la turnarea pieselor necesare preselor de cărămizi, de care au nevoie gospodăriile colective din regiunea Constanța.

Indrumați de tov. Nicolae George, șeful secției, harnicii turnători Pamfil Mihai, Fistic Ion, Hiroceanu Gheorghe și alții, au reușit nu numai să-și îndeplinească sarcinile de plan pe ultimele 30 de zile, dar să le și depășească cu 10 la sută.

Frumoase rezultate s-au obținut în ultimul timp și la secția lăcătușerie, unde planul de producție la repararea tobelor de eșapament pentru tractoare I.A.R. și filtre asamblate pentru tractoare K.D. a fost depășit. Din cadrul acestei secții s-au evidențiat în mod deosebit în ultimul timp tovarășii: Ciumacenco Ifrim, Calinovschi Mihai, Luchian Vasile, Tercam Ion și alții.

TUTUIANU MARIOARA
corespondentă

O preocupare demnă de laudă

În ultimii trei ani, brigada a 6-a de la gospodăria agricolă de stat Florești, raionul Focșani, a fost mereu fruntașă la executarea muncilor de primăvară. De aceea, pentru a nu-și dezminți renumele, și în actuala campanie, brigada condusă de Nicolae Păvăloaie s-a străduit să termine la timp lucrările ce se cer a fi făcute în vie. De curînd, a fost executată și sapa a 2-a, pe toate cele 56 ha pe care brigada le are în primire. În prezent, brigada este gata pentru începerea stropitului. Pentru înlocuirea atelajelor la căratul apei necesare la pregătirea soluției de stropit, brigadierul Păvăloaie a reparat o pompă care stătea nefolosită. În acest fel, în executarea stropitului se vor face mari economii. Ceea ce înseamnă că pe lîngă hotărîrea de a obține o recoltă de struguri cu 600 kg la hectar mai mult decît în anul 1957, brigada lui Păvăloaie se preocupă și de ieftinirea producției.

PETREA IORGU
corespondent

Execută lucrări de îngrijire a culturilor

Folosind din plin timpul prielnic, colectiviștii din satul Vaida, comuna Roșiori, raionul Oradea, au terminat pînă la data de 5 mai însămînțarea tuturor culturilor de primăvară. La însămînțatul porumbului ei au folosit numai sămînță de porumb dublu hibrid.

Totodată colectiviștii din Vaida au efectuat și plivitul întregii suprafețe însămînțate cu grîu și au prășit cartofii timpurii de pe o suprafață de 2 ha., ceapa de pe 3,5 ha., macul pe 1 ha., floarea-soarelui pe 5 ha. și sfecla de zahăr pe 15 ha.

ION ROCSIN
corespondent

★

Dînd atenția cuvenită întreținerii culturilor membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăieni, raionul Fetești, au prășit pînă în prezent 200 ha cu floarea-soarelui, 86 ha cu vie și 26 ha de livadă tînără.

La fel și membrii gospodăriei colective „23 August" din aceeași comună au reușit să prășească, pînă acum cîteva zile, întreaga suprafață de 248 ha. cu floarea-soarelui, precum și 43 ha de vie, 6 ha livadă pe rod și 10 ha livadă înființată în primăvara aceasta.

C. FRINCU
corespondent

Brigadă fruntașă

Zilnic un hantru peste normă

Poposind de curînd la S.M.T. Huși, regiunea Iași, m-am interesat, printre altele, dacă la această stațiune fruntașă sînt tractoriști care-și depășesc normele zilnice și cum anume. Inginerul Gh. Necula, agronomul șef al S.M.T.-ului, îmi spunea:

— In această primăvară, mecanizatorii noștri s-au străduit să depășească cu mult normele zilnice de lucru. De pildă, tractoristul Ștefan Tolan din brigada a XII-a decorat de curînd cu Ordinul Muncii clasa a II-a, care lucrează la gospodăria colectivă din Oțetoaia, și-a depășit sarcinile de plan încă de la începutul lunii aprilie, executînd numai lucrări de bună calitate. Frumoase rezultate a obținut în această privință brigada permanentă de la colectiva din Tîrzii.

Într-adevăr, tractoriștii din Tîrzii și-au îndeplinit sarcinile din campania de primăvară (420 hantri) cu mult înainte de 1 Mai, realizînd zilnic cel puțin cîte un hantru peste normă. *Tractoristul Leiter Vasile, de pildă, reușește uneori să facă* chiar și cîte 2 hantri peste norma zilnică.

Cum anume reușesc acești vrednici mecanizatori să-și depășească cu regularitate sarcinile de plan? Am aflat de la însuși șeful brigăzii, tov. Ene Ioan:

— Organizîndu-ne bine munca în brigadă, făcînd de cu seară recunoașterea și jalonarea terenurilor pe care trebuie să le lucrăm a doua zi, ținînd consituiri de producție la care ia parte și brigadierul de cîmp al colectivei și, în sfîrșit, asigurînd funcționarea neîntreruptă a tractoarelor prin buna lor îngrijire.

Trebuie să mai adaug că în timpul exploatării folosim cele mai potrivite viteze de înaintare a agregatelor. Tot în scopul creșterii productivității muncii, în timpul mesei de prînz eu schimb, pe rînd, pe fiecare tractorist, astfel încît munca să nu fie întreruptă nici un minut. În felul acesta, cred că nu-i de mirare că tractoriștii cum sînt Leiter Vasile, Gheorghe Panaite și alții execută cîte un hantru și chiar doi peste norma zilnică.

I. LEȘEANU

Prin sate hunedorene

Ca și în restul țării, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Hunedoara muncesc cu deosebită însuflețire pentru terminarea în cel mai scurt timp a însămînțărilor de primăvară.

In comparație cu anii din urmă, în această primăvară, — dat fiind condițiile atmosferice neprielnice — s-a pus și mai accentuat problema folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor celor trei stațiuni, precum și a tuturor atelajelor aparținînd țăranilor muncitori.

Ca urmare a eforturilor colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor individuali, planul de însămînțări a fost realizat pînă în seara zilei de 13 mai la porumb, cartofi și floarea-soarelui în proporție de peste 93 la sută. In fruntea muncilor se găsesc raioanele Alba Iulia, Hațeg și Ilia, unde se însămînțează ultimele hectare de teren.

Stațiunea de mașini și tractoare din Sebeș a dat un sprijin deosebit țăranilor muncitori din cuprinsul raionului. Mecanizatorii au urmărit îndeaproape folosirea la maximum a mașinilor luînd măsuri să le îndrepte în acele locuri unde însămînțările erau întîrziate. Astfel, un număr de 11 tractoare au fost trimise la gospodăria colectivă din Dobîrca, unitate ce rămăsese în urmă și care, ca rezultat al acestei măsuri a terminat însămînțările. Cîteva tractoare au fost de asemenea trimise la gospodăria colectivă din Gîrbova.

Indrumate de Comitetul regional de partid, cadrele agricole de la regiune au asigurat țăranilor muncitori din majoritatea raioanelor sămînță de porumb din soiul Lăpușneac, porumb care are o perioadă scurtă de vegetație, garantînd astfel ajungerea culturii la maturitate în timp optim.

Dat fiind realizările țăranilor muncitori, este cu atît mai lipsită de temei situația din unele gospodării agricole de stat care au rămas mult în urmă cu executarea însămînțărilor. Gospodăriile agricole de stat din raionul Sebeș, de pildă, au realizat pînă la aceeași dată, 13 mai, planul de însămînțări numai în proporție de 66 la sută. Este mult rămasă în urmă însămînțarea porumbului la gospodăria agricolă de stat din Apoldul de Sus, unde s-a îndeplinit numai 61 la sută din plan. Motivarea potrivit căreia sînt terenuri ce nu pot fi lucrate fiind prea moi nu este în întregime întemeiată. Și unele gospodării colective au avut sub apă suprafețe însemnate de teren. Colectiviștii nu au așteptat însă retragerea apei de pe toată suprafața pentru a trece la însămînțări. Ei au urmărit îndeaproape starea acestor terenuri și au trecut la însămînțarea lor treptat, pe măsura retragerii apei. Este un exemplu pe care ar trebui să-l urmeze grabnic și gospodăriile de stat rămase în urmă.

Terminarea însămînțărilor va fi în curînd un fapt împlinit. Incă de pe acum se pune cu deosebită putere sarcina aplicării lucrărilor de întreținere a culturilor, mai ales a celor însămînțate în toamnă. Cantitatea mare de apă aflată în sol și căldurile din ultima vreme au favorizat creșterea unui mare număr de buruieni care împiedică dezvoltarea normală a culturilor. Am numărat pe un lan de grîu al întovărășirii din Sîntuhalm aproximativ 500 de buruieni la metru pătrat, buruieni care au început să se înalțe mai sus decît grîul.

Inginerii și tehnicienii agronomi, destul de numeroși în cuprinsul regiunii, trebuie să considere mobilizarea țăranilor muncitori pentru executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, drept una din principalele sarcini ale momentului de față.

M. IORDACHE

La gospodăria agricolă de stat Costești Vale, raionul Titu, însămînțatul porumbului se apropie de sfîrșit. Tractoristul Gh. Stegher ajutat de minuitorii Ion Rădulescu și Gh. Coinea, pe care-i vedeți în fotografia de mai sus, însămînțează zilnic cîte cel puțin 10 hectare.

Foto: GH. MERIȘAN

Membrii delegației de partid și guvernamentale a R. P. Polone au părăsit țara

Joi dimineața membrii delegației Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone, tovarășii Wladyslaw Gomulka, Josef Cyrankiewicz, Edward Ochab, Feliks Pisula, Tadeusz Kropczinski, precum și persoanele oficiale care i-au însoțit — care ne-au vizitat țara la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne, au părăsit țara îndreptîndu-se spre patrie.

O mare mulțime de locuitori ai Capitalei au venit în zorii zilei la aeroportul Băneasa pentru a-și lua rămas bun de la solii poporului frate polonez. Ei au întîmpinat cu aplauze și urale la sosirea pe aeroport pe conducătorii de partid și de stat ai țării prietene, ca și pe conducătorii partidului și statului nostru care au condus pe oaspeți la plecare.

Membrii delegației de partid și de stat a R. P. Polone au fost conduși la plecare de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Janoș Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Anton Moisescu, Avram Bunaciu, de membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, academicieni, oameni de știință și cultură, generali, ziariști romîni și străini.

Tovarășii Wladyslaw Gomulka și Josef Cyrankiewicz, însoțiți de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica au trecut în revistă compania de onoare. Conducătorii de partid și de stat polonezi și-au luat apoi rămas bun de la persoanele oficiale și șefii misiunilor diplomatice aflați pe aeroport.

Tovarășul Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, s-a apropiat de microfon și a rostit o cuvîntare de rămas bun.

Cuvîntarea tovarășului Wladyslaw Gomulka a fost primită cu puternice aplauze și urale. Un grup de pionieri au înconjurat pe membrii delegației poloneze și le-au oferit flori.

Apoi, membrii delegației de partid și guvernamentale a R. P. Polone, însoțiți de conducătorii partidului și statului nostru, trecînd prin fața miilor de cetățeni veniți la aeroportul Băneasa își iau rămas bun de la locuitorii Capitalei care îi aclamă îndelung manifestînd pentru prietenia trainică dintre cele două popoare, pentru unitatea marii familii a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

A fost lansat al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului

MOSCOVA 15 (Agerpres). — In conformitate cu programul Anului Geofizic Internațional la 15 mai 1958 a fost lansat în Uniunea Sovietică al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului.

Scopul lansării satelitului artificial este efectuarea cercetărilor științifice în păturile superioare ale atmosferei și în spațiul cosmic.

Satelitul a fost lansat pe o orbită avînd o înclinare față de planul Ecuatorului de 65 grade.

Potrivit datelor inițiale altitudinea maximă a orbitei deasupra pămîntului este de 1.880 km, iar perioada de rotație a satelitului în jurul Pămîntului de 106 minute.

Satelitul s-a desprins de racheta purtătoare care se mișcă pe o orbită apropiată.

Al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului are o formă conică cu diametrul la bază de 1,73 metri și cu o înălțime de 3,57 metri, făcînd abstracție de dimensiunile antenelor care ies în afară.

Greutatea satelitului este de 1.327 kg, dintre care greutatea aparaturii pentru efectuarea cercetărilor științifice, a aparaturii pentru radio-măsurători și a surselor de alimentare este de 968 kg.

Pe bordul satelitului este montat un aparataj care permite să se efectueze de-a lungul întregii orbite cercetări științifice.

Pe bordul satelitului a fost instalat un radioemițător care emite neîntrerupt pe frecvența de 20,005 Mhz semnale telegrafice puternice cu o durată de 150—300 milisecunde.

Funcționarea aparatajului științific și radiotehnic montat pe bordul satelitului este dirijată cu ajutorul unui dispozitiv de comandă-program. Pe lîngă sursele electrochimice de curent, pe bordul satelitului sînt instalate baterii solare.

Regimul termic necesar funcționării normale a aparatajului de bord al satelitului este asigurat printr-un sistem de reglaj termic care, cu ajutorul unor dispozitive speciale, determină variația coeficienților de radiație și de reflexie ai suprafeței.

Observațiile asupra satelitului, recepționarea informațiilor științifice primite de la acesta și măsurarea coordonatelor traiectoriei lui sînt efectuate de stațiuni științifice anume înființate, dotate cu un mare număr de mijloace radiotehnice și optice. Datele privitoare la coordonatele satelitului, primite de la stațiuni de radiolocație, sînt transformate în mod automat, sînt puse în concordanță cu ora astronomică unică și îndreptate prin linii de telecomunicații spre centrul de coordonare și calculații.

Informațiile referitoare la măsurători, primite la centrul de calculații de la diferite stațiuni științifice, sînt introduse în mod automat în mașini electronice de calculat cu funcționare rapidă care determină principalii parametri ai orbitei satelitului și calculează efemeridele acestuia. La observațiile asupra satelitului iau parte un mare număr de stațiuni optice de observații, de observatoare astronomice, radiocluburi și radio-amatori.

Satelitul și racheta purtătoare vor fi vizibile la răsăritul și apusul soarelui.

Cel de-al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului — o nouă etapă în efectuarea cercetărilor științifice ample în păturile superioare ale atmosferei și în studierea spațiului cosmic — reprezintă o mare contribuție a oamenilor de știință sovietici la știința mondială.

Insemnări din gospodăria colectivă Vintileanca

In raionul Mizil, membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Vintileanca și-au cîștigat o binemeritată faimă. Ei sînt apreciați ca buni și pricepuți cultivatori de porumb. An de an, colectiviștii au pregătit cu grijă terenul destinat acestei culturi, l-au întreținut cum se cuvine în timpul iernii și primăvara pînă la însămînțare, au selecționat sămînța și au semănat-o numai cu mașina. Rar de tot s-a întîmplat să aibă goluri la răsărire, dar și atunci au completat repede pe loc. Cît privește lucrările de întreținere, mai puțin de 3 prașile nu s-au pomenit să dea. Acest mod de lucru le-a asigurat în fiecare an recolte variind între 3.000 și 4.800 kg. la hectar, cu toate că niciodată n-au folosit alt soi decît cel raionat.

Anul acesta, colectiviștii din comuna Vintileanca însămînțează pentru prima oară hibrid dublu. Terenul destinat culturii porumbului a fost arat de astă-toamnă. Pe la sfîrșitul lui februarie, atunci cînd timpul era frumos, președintele Nicolae Lungu și brigadierul Tănase Matei s-au îngrijit să i se dea o grapă puternică pentru mărunțirea bulgărilor. Mai tîrziu, cînd excesul de ploi a favorizat apariția buruienilor, s-a trecut în două rînduri cu cultivatorul peste tot terenul.

Însămînțarea porumbului s-a făcut în primăvara aceasta tot cu mașina, în rînduri drepte. Și cum colectiviștii intenționează ca în toamnă să recolteze cel puțin 4.000 kg. la hectar, au hotărît să prășească porumbul de 4 ori. Ei vor ca printr-o recoltă mare de porumb să-și împlinească trei dorinți: să acopere și chiar să depășească cantitatea contractată cu statul, să dispună de mai mult porumb-boabe pentru hrana animalelor de producție, și, în sfîrșit, să poată împărți cel puțin cîte 4,500 kg. porumb la ziua-muncă.

COSTACHE NANU

„Folosirea tractoarelor cu întreaga lor capacitate de lucru

PROBLEMA NOASTRĂ Nr. 1"

In expunerea făcută la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ce a avut loc la Constanța, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat între altele că „problema principală care stă astăzi în fața S.M.T.-urilor este folosirea la maximum a capacității tractoarelor și mașinilor agricole de care dispun, pentru a face față nevoilor crescînde de muncă mecanizată ale sectorului socialist-cooperatist în plină dezvoltare".

In legătură cu această problemă, ne-am adresat tov. ing. Paul Ivan, șeful Serviciului regional S.M.T.-București, care la întrebările puse a dat următoarele răspunsuri:

INTERVIUL nostru cu tovarășul ing. Paul Ivan, șeful Serviciului regional S.M.T.-București

INTREBARE: Experiența unor S.M.T.-uri fruntașe, ca de pildă S.M.T. Fibiș-Timișoara și S.M.T. Cobadin-Constanța, a demonstrat că posibilitățile și rezervele existente ale parcului de tractoare și mașini agricole pot fi folosite cu un randament mult mai mare. Față de planificarea dată, se poate realiza și în S.M.T.-urile din regiunea București un volum mai mare de lucrări, pe tractor convențional?

RASPUNS: Incă de anul trecut, numeroși mecanizatori fruntași din S.M.T.-urile regiunii noastre au dovedit că îngrijind și exploatînd cu pricepere tractoarele și mașinile pot obține indici foarte ridicați, în ce privește creșterea productivității muncii. De pildă, tractoristul Bela Constantin de la S.M.T. Bogdana, lucrînd pe un tractor K.D.-35 a realizat singur 1353 hantri, adică peste 850 hantri pe tractor convențional; de asemenea, tractoristul Cuțăr Gh. de la S.M.T. Cuza Vodă a executat 1065 hantri cu un tractor U.T.O.S.-2, tov. Mogoș Tudor de la S.M.T. Urziceni 475 de hantri cu un tractor I.A.R. etc.

In campania din primăvara acestui an, tov. Bela Constantin a realizat planul în procent de 248 la sută. Numai într-o singură decadă — de la 28 aprilie la 8 mai — el a executat 213 hantri. La fel, tractoristul Neacșu Ion de la S.M.T. Frăsinet a realizat planul acestei campanii în procent de 320 la sută. Firește, nu toți mecanizatorii lucrează ca aceștia. Dar ținînd seamă de condițiile noastre de teren și de creșterea gradului de tehnicitate, sîntem convinși că și în S.M.T.-urile din regiunea București în acest an se vor realiza peste 300 hantri pe tractor convențional, față de 270 hantri planificați. Raportînd-o la cele 2.800 de tractoare convenționale din S.M.T.-urile noastre, această creștere va însemna peste 100.000 de hantri în plus, față de plan.

INTREBARE: Știind că trimiterea unor brigăzi permanente în gospodăriile colective mai mari de 500 ha. sau pe grupe de gospodării colective mai mici dar învecinate, asigură un volum mai mare de lucrări, ce măsuri ați luat în această privință?

RASPUNS: In anul 1957, în cele 39 de S.M.T.-uri din regiunea noastră au funcționat deja 46 de brigăzi permanente cu 315 tractoare. Anul acesta, numărul brigăzilor permanente a crescut la 68, cu 448 de tractoare. Cele mai multe brigăzi de acest fel funcționează la S.M.T.-urile: Slobozia, Ciulnița, Balaci și Cuza Vodă. In cadrul Sfaturilor S.M.T., s-a hotărît ca la gospodăriile colective cu suprafețe mai mari, să se creeze mici ateliere locale de reparații și subdepozite de carburanți, condiții bune de cazare pentru tractoriștii care nu sînt localnici etc. Pînă la sfîrșitul anului, se vor mai constitui în brigăzi permanente încă 52 de tractoare. Au fost luate măsuri ca alte 500 de tractoare să lucreze permanent în diferite unități agricole cooperatiste, fără însă a fi organizate în brigăzi.

INTREBARE: Știm că în scopul lichidării consumului exagerat de piese de schimb și de carburanți care scumpește prețul de cost al lucrărilor, parcul de tractoare și mașini agricole din S.M.T.-urile regiunii București a fost mai bine pregătit decît în alți ani. Ce s-a putut constata pînă acum, în campania de vară, în această privință?

RASPUNS: Ca urmare a reparațiilor de bună calitate ce s-au făcut în mare parte chiar în atelierele S.M.T.-urilor, și a executării temeinice a rodajului, în primăvara aceasta nu s-au mai înregistrat în cîmp decît consumuri neînsemnate de piese de schimb. Defecțiunile ce s-au mai ivit au fost mici și s-au remediat pe loc, chiar de către mecanizatori. Pe de altă parte, fixarea unor itinerarii precise dinainte studiate, folosirea a 89 de cupluri de cîte 2 semănători I.A.R.-511 și 94 de agregate de semănătoare plus cultivator plus grapă, adaptarea celei de a 4 trupițe la numeroase pluguri (numai la S.M.T. Ciulnița au lucrat 24), au înlesnit să obținem mari economii de carburanți și să mărim randamentul tractoarelor. Pînă la 12 mai, deja 21 de S.M.T.-uri din regiune își îndepliniseră planul pe campanie. De altfel, în ultima decadă, toate tractoarele au executat în medie 5,5 hantri zilnic, în loc de 3,8, în această decadă, S.M.T.-urile noastre au realizat peste 90.000 de hantri.

INTREBARE: Rezultatele sînt într-adevăr foarte bune. Dar în ce măsură sînt folosite în S.M.T.-urile regiunii București și tipuri mai vechi de tractor?

RASPUNS: Cîteva exemple vor fi concludente. Anul trecut la S.M.T. Tătărăști au lucrat 36 de tractoare I.A.R., la S.M.T. Videle 30, la S.M.T. Slobozia 40 etc. Cu toate tractoarele de acest tip s-au obținut rezultate bune, în general, planul de producție fiind realizat. In acest an, în S.M.T.-urile noastre funcționează 730 de tractoare I.A.R. 50 din acestea fuseseră propuse la casare. Dar mecanizatorii s-au străduit totuși să le repare, fabricînd ei înșiși în atelierele proprii, unele piese de schimb ce lipseau. Așa se face că au fost repuse în funcțiune 7 tractoare din acestea la S.M.T. Ha-

(Continuare în pag. 3-a)

LA ORDINEA ZILEI

Atenție îngrijirii culturilor

După o perioadă lungă de ploi timpul s-a încălzit brusc permițînd accelerarea muncilor agricole în toate părțile țării. In regiunile Constanța, Suceava, Bacău, Iași, Pitești și Craiova, însămînțările se pot considera terminate. Pînă la data de 12 mai semănatul porumbului fusese efectuat pe întreaga țară în proporție de aproape 90 la sută.

O lucrare importantă ce trebuie executată paralel cu însămînțările este în momentul de față îngrijirea atentă a culturilor. Umezeala multă căzută în primăvara aceasta, a favorizat dezvoltarea viguroasă a buruienilor care în unele locuri amenință să înăbușe plantele. Pe de altă parte temperatura ridicată din ultima vreme a înlesnit mai ales în sudul țării, formarea crustei pe suprafețe însemnate. Pentru a nu stingheri creșterea și dezvoltarea culturilor și îndeosebi a semănăturilor de primăvară care anul acesta sînt mai întîrziate, se impune ca distrugerea buruienilor și a scoarței să se facă fără întîrziere și cît mai rapid. Mare atenție trebuie acordată plivitului pe suprafețe întinse, fie cu mijloace chimice fie manual. La sfecla de zahăr este necesar să se înceapă imediat buchetatul și răritul, iar la floarea-soarelui prașila I și răritul.

Potrivit datelor informative sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în regiunile Constanța și Ploești s-au semnalat atacuri de dăunători la floarea-soarelui, porumb și sfecla de zahăr. Pentru a se putea lua din vreme măsuri de stîrpire a acestor periculoși dușmani ai culturilor, sfătuim pe țăranii muncitori să-și cerceteze cu atenție culturile, și să anunțe fără întîrziere organele agricole de îndată ce constată apariția dăunătorilor.

Cultura și viața

REPORTAJUL — act de conștiință umană

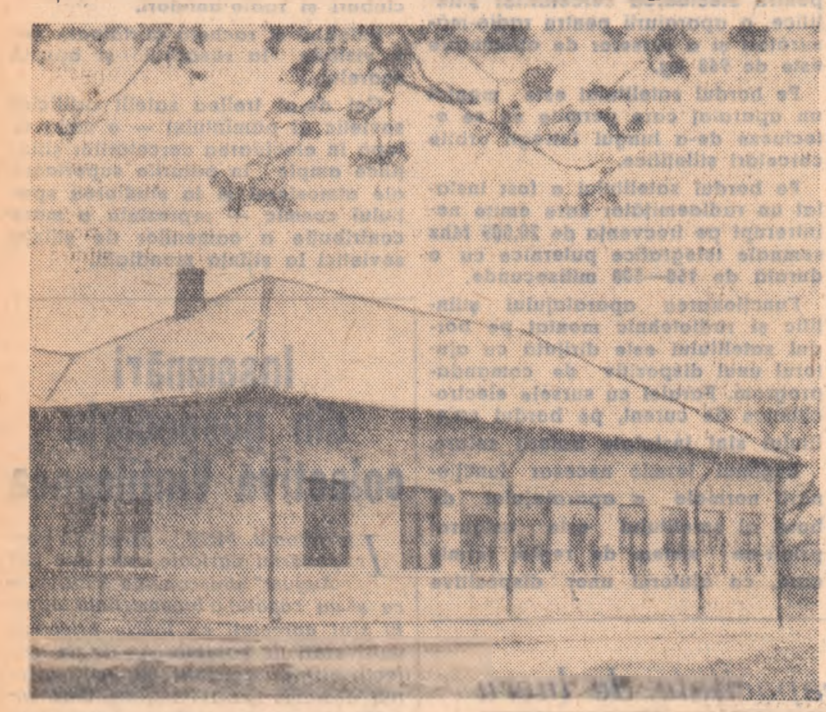
In București s-a desfășurat timp de trei zile o reuniune cu totul deosebită la care ziariștii nu au mai fost invitați ca deobicei pentru a exercita traditionalele lor îndeletniciri profesionale. De astădată ei au luat loc în bănci alcătuind un auditoriu internațional și au venit pe rînd în fața microfonului pentru a contribui în mod creator la dezbaterea largă a problemelor esențiale ale reportajului contemporan ca mijloc de cunoaștere și apropiere între popoare.

La această reuniune internațională s-au întîlnit reporteri din patru zări de lume, reprezentanți ai presei din 23 de țări. Referatele, coreferatele și discuțiile purtate au fost fructoase, bogate în învățăminte, iar inițiativa ziariștilor romîni, organizatorii acestei reuniuni, și-a dovedit întru totul utilitatea. Jocelyn Luiz Dos Santos, reporter al mai multor ziare din Brazilia, Abdul Rahman Abukos din Republica Arabă Unită, Helene Gagnon, reporter la numeroase ziare canadiene, Drew Pearson de la Ziarul „Washington Post", Ilia Kotenko, redactor șef al revistei „Moladaia Gvardia", George Ivașcu, Juan Sui Pe, reporter chinez, Suarez Lopez Luiz redactor la cotidianul mexican „Manana" și alții din cei care au luat cuvîntul au sprijinit consecvent ideia că reportajul zilelor noastre poate și trebuie să contribuie la înțelegerea dintre popoarele lumii. In epoca noastră reportajul nu este numai o simplă relatare de fapte, ci și un act de conștiință umană. Reporterul este dator în fața omenirii să înfățișeze neabătut adevărul vieții, să transmită un mesaj de încredere în umanitate, în progres, în apărarea ființei omenești, a păcii mondiale.

Nu e întotdeauna ușor să fii reporter, să fii prezent pretutindeni unde se naște noul, să descoperi ceea ce este esențial în realitate, să scrii simplu, clar și în același timp interesant, atrăgător. Reporterului i se cere discernămînt, obiectivitate, etică profesională, dragoste de om, de cultură și civilizație. Profesiunea aceasta te obligă să te dărui fără reticențe, să vibrezi intens la frămîntările și năzuințele umanității, să fii mesajerul ideilor de pace și apropiere între popoare. In aceasta stă cinstea și strălucirea de diamant a profesiunii noastre.

Reuniunea internațională de la București se înscrie ca un eveniment important în viața reporterilor presei de pretutindeni, iar mesajul său vibrant se va bucura de un puternic și rodnic ecou.

Școală nouă la Călugăreni

In comuna Călugăreni din regiunea București s-a construit de curînd un nou local de școală, pe care-l vedem în fotografia de față.

Vești de la corespondenți

Invățămîntul agricol în raionul Tulcea

In raionul Tulcea învățămîntul agricol de masă se bucură de o mare atenție din partea țărănimii muncitoare. La cele 88 de cursuri agrozootehnice organizate anul acesta în comunele raionului s-au înscris 750 de cursanți. Este demn de menționat că la aceste cursuri au fost atrași și numeroși țărani din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri.

In cea mai mare parte cursurile agrozootehnice s-au desfășurat în bune condiții. La G.A.C. din comuna Frecăței, de pildă s-au predat 15 lecții, la care au participat toți cursanții permanenți, iar la ultimele două lecții, în care s-au expus metodele de cultivare și întreținere a viței de vie, au luat parte și cîțiva colectiviști neînscriși la curs.

ANDREI BANDUROVSCHI

Un cititor neobosit

Aurel Țabarcea, tînăr țăran întovărășit din satul Piscu-Rusului, raionul Negrești, regiunea Iași, este un neobosit cititor de cărți. Pe fișa sa de la biblioteca căminului cultural din sat sînt trecute pînă acum în acest an 23 de cărți literare și agrozootehnice.

In timpul liber, Aurel Țabarcea discută cu consătenii săi, la căminul cultural sau la șezători, despre cele citite, împărtășindu-le și lor impresiile și cunoștințele proaspăt dobîndite.

IOAN TRIFU

La Reuniunea Internațională a Reporterilor, care s-a ținut zilele acestea la București, au participat și tovarășii Petrea Darienko, poet din R.S.S. Moldovenească, redactor-șef al ziarului „Moldova socialistă" și Evgheni Riabcikov, redactor la „Literaturnaia gazeta", pe care-i prezentăm cititorilor noștri în pagina de față. Reportajul „Aici va fi orășelul Mirnii" face parte dintr-o serie de reportaje despre activitatea exploratorilor sovietici din Antarctica, pe care autorul i-a însoțit.

MOLDOVANCA

de PETREA DARIENKO
poet din R.S.S. Moldovenească

Vintul molcom spre pădure,
Mînă cîntece din sat...
Moldovancă, ochi de mure,
Astă noapte te-am visat.

Ca atuncea în poiană,
Dintr-o tufă de arțar
Ai ieșit cu stropi pe geană
Cu lumină-n ochii mari.

Nu te-am strîns cu mînă caldă
Dar șoptit-am amărît,
Ca privirea ta să vadă
Că și eu nu-s chiar urît.

Pentru mine fără tine
Nu-i nici ploaie, nu-i nici vînt,
Nu-i nici soare pe coline,
Nici pămîntul nu-i pămînt.

S-a culcat al iernii urlet
Peste codrul ruginit.
Mi-ai aprins iubire-n suflet,
Dor atît de chinuit.

Vino toamnă, vino vară,
Ca lumina-n cale ieși

Te aștept sub cer de țară
La răscrucea cu cireși.

Urle viforul năpraznic,
Vino, vino, dor ales,
Lanul tînăr ne e praznic
Iar prieten codrul des.

Aici va fi ORĂȘELUL MIRNII

de E. RIABCICOV

Cu cît luminează mai puternic soarele, cu atît se caută mai stăruitor locul unde se va construi orășelul Mirnii. Oamenii de știință, marinarii și constructorii fac recunoașteri cu aeroplanul și helicopterul, cercetează țărmul cu automobilul cu șenile. Dar rezultatele sînt mereu aceleași: nu, prin apropiere nu poate fi găsit un loc potrivit!... Aici nu vezi decît gheață, aisberguri și întinderi de zăpadă, care a prins crustă în bătaia soarelui.

Timpul, atît de prețios, trece. Curînd vor sosi celelalte nave ale expediției, dar noi tot mai batem pasul pe loc și nu știm ce să facem.

Pe bordul vasului se convoacă în salonul ofițerilor o ședință extraordinară a consiliului științific al expediției. M. M. Somov vorbește despre rezultatele preliminare ale cercetărilor și pune în discuție problema principală: cum e mai bine — să se construiască orășelul Mirnii în golful Depo, sau să se caute un alt loc mai potrivit?

Perioadele de tăcere apăsătoare sînt urmate de discuții aprinse. In disputa oamenilor de știință intervine mecanicul de bord Mihail Ivanovici Ceaghin, bun cunoscător al tehnicii aviatice și al Nordului. El insistă să se continue cercetările și cere permisiunea de a efectua un raid special spre vest, în regiunea insulelor Huswell, unde a observat pete întunecate pe gheață și stoluri de păsări.

— Unde-și fac păsările cuib, trebuie să căutăm și noi un loc, spune în încheiere Ceaghin. Așa credem noi toți cei din detașamentul de aviație. Nu-i așa, Ivan Ivanovici?

Șeful expediției îl susține pe Ceaghin și numaidecît se echipează un avion pentru a face o recunoaștere generală în arhipelagul acoperit de zăpadă. Pasărea roșie se mistuie în adîncurile cerului. Se lasă o tăcere apăsătoare. Trece o oră, trece alta. Apoi se aude un duduit de motor. Toți se reped înainte pe gheață. Din avion coboară M. Somov, I. Cerevicinii, V. Kort, I. Man. După fețele lor se vede că locul a fost găsit.

Da, s-au găsit porțiuni de rocă pe care se pot construi centrala electrică, postul de radio, atelierele, s-a găsit o morenă, de-a lungul căreia se va întinde strada centrală a viitorului orășel al științei. E drept că pentru aviație locul e foarte dificil, iar accesul pentru nave e foarte periculos.

...In mijlocul unor stînci apărute pe neașteptate ni se înfățișează o văgăună albă. Alexei Arkadievici Kaș face manevra de aterizare. Umbra neagră a avionului alunecă pe deasupra zăpezii strălucitoare. Simțim o izbitură. Schiurile avionului alunecă prin văgăună, fac un zig-zag și se îndreaptă spre o stîncă roșcată ce răsare din stratul gros al ghețarului albăstrui. Ușa se deschide și noi coborîm din avion.

— Pămînt! Pietre! se aud exclamații.

Fiecare se repede să pună mîna pe bolovani, să se convingă că aici e pămînt continental și nu numai o îngrămădire de bolovani.

Șeful orășelului Mirnii, „primarul" Hariton Ivanovici Grecu, își pune ochelarii de soare. Iată-l plimbîndu-se printre bolovani împreună cu arhitectul Alexei Mihailovici Afanasiev, ca să stabilească unde trebuie plasate mai întîi corturile iar apoi casele, laboratoarele, garajele și magaziile. In zăpadă se bat primii țăruși. Pe gheață și peste bolovani se întinde panglica de oțel a ruletei. Pe hîrtie apar schițele noului plan al orășelului Mirnii. La Moscova acest orășel al științei a fost conceput în formă circulară, dar aici natura impune o cu totul altă planificare: strada centrală a orășelului, cu construcții de ambele părți, se va întinde de-a lungul morenei, aproape paralel cu țărmul golfului. Pe stînci se va găsi loc pentru centrala electrică și pentru postul de radio.

— Aici va fi o piață, zice Grecu, aici baia, aici magaziile...

Orășelul nu există încă, dar primele două corturi au și fost întinse la poalele movilei Radio-ului. Pe această movilă se va instala postul de radioemisie. Acum, într-unul din corturi, Inokenti Mihailovici Magnițki, șeful detașamentului radio și „directorul poștei" din orășelul Mirnii, pune în funcțiune stația portativă de radio.

— Alo! Alo! „Obi"? Aici Mirnii... Aici Mirnii... Și Magnițki rostește cu o voce aparte indicativul de apel al observatorului științific de la Polul Sud care nu există încă...

● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA ●

Epigrame

La unele secții agricole ale sfaturilor populare nu există o evidență clară a muncilor agricole efectuate în comună.

Cum stau cu muncile de primăvară
Nu știu, și-a spun cu toată inocența.
Deh, unde nu e evidența clară,
E din păcate clară... neglijența

Din pricina nepăsării sfaturilor populare, unele poduri stricate stau timp îndelungat nereparate.

Spun oamenii de prin comune
Impărtășindu-și triști durerea,
Că peste podu-n chestiune
Trece doar statul (cu... vederea)

V. D. POPA

CONSTATARE

Mai sînt țărani muncitori, ca cei din com. Agrij. raionul Zalău, care seamănă cu mîna.

— Insfîrșit, azi avem un prînz bogat!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

TRENUL de NOAPTE

Așa sînt eu. Ca să prind trenul de noapte am venit la haltă cînd soarele încă nu se hotărîse să asfințească. De jur împrejur liniște. Doar orătăniile șefului mai făcură ceva zgomot pînă s-au liniștit pe la adăposturile lor. Ca să nu stau de pomană și să alung oboseala așteptării am privit lung linia ferată, am numărat de mai multe ori traversele, șuruburile pe o porțiune de cîteva sute de metri, am scos aproape din sfert în sfert de oră cîte o găleată cu apă de la puț și pînă la urmă m-am împrietenit chiar cu cîinele șefului de haltă.

Cînd am simțit însfîrșit că mă cuprinde oboseala alergăturii de peste zi, m-am ghemuit pe pragul așa-zisei săli de așteptare și am lăsat privirea să se odihnească în necuprinsul înstelat al bolții. Poate că m-a furat puțin și somnul. M-am trezit abia cînd am auzit țipetele sacadate ale clopotului care anunță întotdeauna plecarea trenului din stația vecină.

Am urcat în tren cam mahmur și puțin înfiorat de răceala plăcută a nopții de mai. La ușa vagonului m-am împiedicat de niște saci încît, pierzîndu-mi echilibrul, eram gata să cobor fără voia mea prin cealaltă ușă.

Pe coridor întuneric să-ți bagi degetele în ochi. Am deschis la întîmplare ușa unui compartiment și m-am lăsat ușor pe bancă. Deodată, mă străfulgeră o voce morocănoasă, răgușită.

— Un-te așezi așa, bă? Imi striviși piciorul taman la gioale. N-ai găsit alt copartament?

Mă grăbi să-mi cer scuze.

— Iartă-mă, te rog. Cu întunericul ăsta...

Nu avui însă succes. Individul îmi reteză scurt vorbele.

— Haide, gata. Stingerea. Doar n-oi fi vrînd ucum să facem cafele și să ne așezăm la vrăjeală. Vreau să dorm...

— Somn ușor, îndrăzni eu străduindu-mă să-i intru cît de cît în voie vecinului meu.

— Lasă misticismele astea. Vezi mai bine dacă-i închis geamul de pe colidor că parcă mă trage puțin corentul. M-aș duce eu da-s desculț.

M-am ridicat și fiindcă aveam în mînă servieta am dat s-o așez în plasa de bagaje. Aceeași voce necruțătoare m-a luat însă din nou în primire:

— Ce tot te mocoșești acolo?

— Vreau să pun și eu servieta sus...

— Aiurea. N-ai unde. Acolo-s papornițele mele. Vrei să-mi faci ouăle jumări?

Bineînțeles că nu aveam asemenea intenții.

— Las' c-o pun în ăsta din față, găsii eu pe loc o rezolvare împăciuitoare. Și întinsei din nou servieta către cealaltă plasă.

— Stai, strigă din nou individul. Acolo am găinile. Ce, vrei să mi le înăbuși? Am umblat pe la țărani de-am înebunit pînă mi le-au vîndut. E greu, dom'le. Și nimeni nu vrea să înțeleagă că am și eu riscurile mele pînă aduc marfa în piață. La cîți de-ai noștri... din Piața Mare nu le-au făcut proces? Nu-i de glumă.

— Nu-i de glumă, adaug și eu simțind că-mi vine, vorba proverbului, apa la moară. Cel puțin doi ani de pension îi ai asigurați. Se dă și mai mult...

— Mușcă-ți limba, bre. Ce-ți veni să cobești?

Să cobesc? Păi cum... dumneata crezi în... misticisme? Păcat. Am citit mai acum cîteva zile în ziar despre niște speculanți care au fost judecați și condamnați... N-am putut continua. Dinspre capătul băncii am auzit un oftat prelung. Se vede treaba că vecinul meu devenise subit indispus. In orice caz n-a mai scos nici o vorbă. Dacă am văzut așa, m-am așezat pe cealaltă bancă după ce mai întîi am pipăit cu grijă locul unde urma să mă odihnesc. Trenul mai opri din cînd în cînd în cîteva stații. Un minut de larmă, de zgomote înfundate, apoi din nou același țăcănit ritmic al roților. Pe nesimțite am adormit. M-a trezit vecinul meu de călătorie. Incepuse să strîngă zgomotos papornițele, damigenele, găinile și sacii. Cînd a văzut că mă desmorțesc din somn mi-a zîmbit șters spunîndu-mi:

— Nu merg în gara mare. Știți... pe acolo e mai greu. Mă dau întotdeauna acilea... la haltă. Așa că... vă salut și să iertați de deranj. Poate ne mai vedem...

De astădată nu mi-am putut ascunde zîmbetul.

Cine știe? Poate că da... poate că nu?

LUCIAN CURSARU

Fruntași la achiziții — codași la contractări

Pietroșani. Comună mare, din raionul Zimnicea, cu case arătoase, cu ulițe largi, străjuite de o parte și de alta de duzi bătrîni. Deși ocupația de căpetenie a oamenilor de aici e plugăria, mulți dintre ei, în timpul liber, se îndeletnicesc cu pescuitul ori cu creșterea viermilor de mătase.

In ziua cînd am ajuns în comună pe șoseaua ce duce spre satul Pietrișul, o sumedenie de oameni tineri și vîrstnici lucrau de zor; pietroșănenii vor cu orice preț ca în scurtă vreme să vadă și în comuna lor o mașină I.R.T.A., care să le poată înlesni comunicarea cu orașele Giurgiu și Zimnicea, situate la o distanță de peste 30 km. Tocmai de aceea zoreau să termine reparatul șoselei.

Pornisem către această comună din dorința de a afla cîte ceva din activitatea cooperativei de consum. Intîmplător, pe tov. Bîrfoi Gheorghe, președintele cooperativei l-am găsit la sfatul popular. De la el am putut afla că cooperativa din Pietroșani se autofinanțează de mai bine de un an de zile și că... magazinele cooperativei fac zilnic vînzări de mărfuri industriale în valoare de zece mii de lei. Aceasta mai cu seamă de cînd, în urma adunării generale a cooperatorilor, s-a stabilit că aprovizionarea cooperativei să fie făcută de către Uniunea raională din Girugiu, oraș la care se poate ajunge mai ușor decît la Zimnicea.

— Aprovizionarea mai bună cu mărfuri — spunea tov. președinte — a făcut să se înviorează simțitor și activitatea în ceea ce privește valorificarea produselor prin cooperativă. Dacă înainte vreme achiziționarea produselor agro-alimentare de către cooperativă mergea destul de anevoios, astăzi, planul la unele produse agricole nu numai că a fost îndeplinit, ci chiar depășit. De pildă, cooperativa a achiziționat pînă în prezent cu 100 tone porumb și cu 10.000 ouă mai mult peste plan — și și-a îndeplinit planul trimestrial de achiziționare a grîului. La rîndul ei cooperativa a distribuit producătorilor de la care a cumpărat produse agricole peste 40 kg fire de bumbac, peste 1.200 kg sodă caustică etc.

Intr-adevăr faptele arată că la cooperativa din Pietroșani munca de achiziționare a produselor agricole este fructuoasă. Zilnic la cele trei magazii vei putea întîlni țărani muncitori din comună, venind să-și vîndă produsele. Nu de mult țăranul muncitor Dumitru Rotaru a vîndut cooperativei 5.000 kg porumb, iar cu banii primiți și-a cumpărat o pereche de boi. Gheorghe Chiroiu zis Porumbeanu a vîndut 4.000 kg. porumb, Vlad V. Anghel 1.500 kg. porumb, iar Martin I. Iordache a valorificat pînă în prezent peste 4.000 ouă. Ca ei în Pietroșani sînt mulți săteni care vin la cooperativă să-și vîndă surplusul de produse agricole.

Demnă de apreciat este munca pe care o desfășoară în această direcție, achizitorul Florea Matei. Lămurind și îndrumînd țăranii muncitori ca aceștia să-și vîndă produsele prin cooperativă, el a reușit să achiziționeze singur pînă acum 176.299 kg porumb, 9.366 kg. grîu, 400 kg. floarea-soarelui, peste 100 kg. păsări, 32.187 bucăți ouă, precum și însemnate cantități de fasole, sămînță de Sudan și altele.

★

Dacă în munca de aprovizionare a cooperativei și de achiziționare a produselor agricole, rezultatele cooperativei de consum din Pietroșani sînt frumoase, nu tot același lucru putem spune și despre contractări. Fața de puterea economică a comunei, cele 110 tone grîu, 395 tone porumb și 1.900 kg. floarea-soarelui contractate pînă în prezent înseamnă prea puțin.

In loc ca toți cei 7 tovarăși) care îndeplinesc funcția de colectori și achizitori să meargă prin comună să încheie contracte cu producătorii agricoli, o parte din ei, cum sînt Tudor Cioban, Aurică Ghiuzelea, Ilie Baboi și Tudor Catrînă stau tot timpul la M.A.T. cinstindu-se între ei și așteptînd ca sătenii să vină să-i întrebe dacă se mai pot face contracte pentru vînzare de cereale.

Fața de acești oameni, comitetul executiv al sfatului popular și conducerea cooperativei din comună trebuie să ia de îndată măsurile corespunzătoare. Antrenînd pe toți lucrătorii cooperativei în munca de contractare, comuna Pietroșani are toate posibilitățile să devină comună fruntașă pe raion nu numai la achiziții dar și la contractări de cereale.

I. GHEORGHIU

De vorbă cu Sabri Emurla despre contractări

Am pornit către Cobadin la îndemnul unui tovarăș de la secția agricolă regională. „Du-te acolo, că gospodăria colectivă a contractat vagoane întregi de produse". mi-a spus el. Cînd am ajuns în comună amurgea, iar de sus cădeau picături mari și iuți de ploaie. Pe Sabri Emurla, președintele colectivei, l-am găsit la sediu, „punînd la punct" anumite probleme împreună cu brigadierii. După cîte am înțeles era vorba de semănatul porumbului. L-am rugat să-mi acorde cîteva minute. Bucuros, Emurla a răspuns întrebărilor puse:

— Se spune că gospodăria dumneavoastră este una din gospodăriile colective din raionul Negru Vodă care a valorificat și valorifică cele mai mari cantități de produse pe bază de contracte încheiate cu statul. Ce părere aveți dumneavoastră și colectiviștii în general despre sistemul de contractare?

— Nu știu dacă gospodăria noastră a contractat cele mai mari cantități de produse agricole — răspunse, modest, Sabri — dar, sigur este, că în anul trecut am valorificat majoritatea surplusului de produse pe bază de contract. Contractarea de cereale, plante tehnice, animale și produse animale este pentru noi un lucru deosebit de avantajos. Pe lîngă faptul că primim pe produsele noastre un preț bun și ferm, statul ne dă arvună pentru toate cantitățile contractate, ne plătește transportul și ne acordă sporuri pentru calitatea și cantitatea produselor predate. Deci părerea noastră a colectiviștilor este că sistemul de contractare este foarte avantajos atît pentru unitățile socialist-cooperatiste cît și pentru ceilalți țărani muncitori cu gospodărie individuală.

— Și cum ați putea concretiza avantajele pe care le aveți anul acesta de pe urma contractărilor?

— Destul de simplu. Printr-un mic calcul. (Aci tov. Sabri scoase creionul). In anul acesta gospodăria noastră a contractat cu „Recolta" 30 de vagoane de grîu, 30 de porumb și 10 de floarea-soarelui. Pentru aceste produse contractate am luat pînă în prezent o arvună de 280.000 lei. De asemenea în primăvară am mai încheiat contracte pentru 25 de hectare de soia, 10 ha sfeclă de zahăr, 20 ha coreandru și 4 vagoane borceag. Din sectorul zootehnic am contractat 100 de porci grași, 50.000 litri lapte de vacă, 7.000 kg brînză și 3.000 kg lînă. Pentru contractele de plante tehnice și produse animale am mai încasat ca arvună mai bine de 200.000 lei. Din arvunele primite am putut da ca avans trimestrial la zile-muncă o sumă de 170.000 lei, adică 7 lei de fiecare zi-muncă, am cumpărat o mașină pentru atelierul de tîmplărie care ne-a costat 30.000 lei, iar restul de bani îi vom folosi — împreună cu creditele luate de la stat — pentru cumpărarea a 28 vaci de lapte. Am arătat concret, spuse președintele, numai unul din avantajele contractării, adică primirea arvunii. Celelalte, ca spor, plata transportului etc. se vor face simțite la predarea produselor contractate. In orice caz vă putem spune că numai pentru sporul de 10 la sută și transportul cerealelor și florii-soarelui pe care le avem contractate, gospodăria va primi aproape 150.000 lei.

V. POMPILIU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Aveți cuvîntul

Unele observații cu privire la retribuirea suplimentară în gospodăriile colective

Una din pîrghiile importante de înfăptuire economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, de stimulare a colectiviștilor pentru o bună participare la munca obștească, este cointeresarea materială. Ea se realizează în cea mai largă măsură prin aplicarea consecventă a legii socialiste a repartiției. In acest scop statutul model al gospodăriilor colective cît și hotărîrile Consiliului de Miniștri care reglementează retribuirea muncii în gospodăriile colective prevăd forme stimulative de calculare a zilelor-muncă, precum și aplicarea retribuției suplimentare.

Printre măsurile organizatorice ce trebuie luate pentru aplicarea cu succes a retribuirii suplimentare se impun a fi menționate: 1) planificarea diferențiată a producției pe brigăzi, echipe și colectiviști în funcție de condițiile de lucru; 2) o bună planificare și evidență a zilelor-muncă și 3) cunoașterea de către colectiviști a formelor de retribuire a muncii ce vor fi aplicate.

Neluarea în seamă a condițiilor naturale de lucru ale fiecărei brigăzi și echipe la planificarea recoltelor medii la hectar are efecte negative în stimularea colectiviștilor pentru sporirea producției. Recoltele superioare obținute de unele formații de lucru pe terenuri cu o fertilitate mai ridicată nu se datoresc întotdeauna unei munci de calitate mai bună. De exemplu: în anul 1955 celor 4 brigăzi de cîmp din gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Șemlac, regiunea Timișoara, li s-a planificat aceeași recoltă medie la hectar fără a se ține seama de condițiile obiective de lucru ale fiecăreia. Ca rezultat, brigăzile I și II care au avut în primire terenuri cu orz de toamnă cultivat după lucerna au depășit producția medie pe gospodărie, pe cînd celelalte două brigăzi, pe ale căror terenuri orzul a avut ca plantă premergătoare porumbul, au obținut recolte inferioare mediei pe gospodărie, deși munca prestată cantitativ și calitativ a fost asemănătoare primelor. Neplanificarea diferențiată a recoltelor medii la hectar a făcut imposibilă adăugarea și scăderea de zile-muncă brigăzilor în funcție de producția obținută, așa cum proiectase gospodăria.

O altă problemă de mare importanță pentru aplicarea cît mai completă a principiului cointeresării materiale a colectiviștilor pentru sporirea producției o constituie buna planificare și evidența zilelor-muncă.

Planificarea judicioasă a zilelor-muncă pe ramuri de producție, culturi, grupe de animale, ateliere, brigăzi și echipe, nu numai că dă posibilitatea comparării cheltuielilor efective de zile-muncă cu cele planificate și luarea de măsuri în cazul unui consum exagerat de zile-muncă, dar are un rol hotărîtor pentru reușita aplicării unor forme stimulative de calculare a zilelor-muncă în funcție de producție.

Nu se poate concepe adăugarea sau scăderea de zile-muncă, aplicarea retribuției suplimentare sau calcularea zilelor-muncă în funcție de producție fără o evidență exactă a muncii prestate de fiecare colectivist, la fiecare cultură în parte. Printr-o bună organizare a muncii contabile și prin ridicarea calificării acestora, numeroase gospodării colective reușesc să țină o evidență exactă a zilelor-muncă pe colectiviști și culturi, fără sporirea numărului contabililor. De altfel, gospodăriile colective care au aplicat retribuirea suplimentară în funcție de producția obținută, cum sînt: gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Șemlac, regiunea Timișoara, „Viața Nouă" din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, Hălchiu, regiunea Stalin etc., se remarcă printr-o foarte bună evidență a muncii. Evidența exactă a muncii pe colectiviști prezintă importanță nu numai pentru efectuarea în bune condiții a retribuirii muncii, ci și pentru calculul prețului de cost al produselor, studiul rentabilității ramurilor și culturilor din gospodăria colectivă.

O altă chestiune care prezintă interes pentru aplicarea uneia sau alteia din formele de cointeresare materială a colectiviștilor în sporirea producției este cunoașterea și acceptarea de către colectiviști, dinaintea începerii anului agricol, a modului de calculare a zilelor-muncă și de efectuare a retribuirii muncii. Gospodăriile colective care încearcă să aplice adăugarea sau scăderea de zile-muncă în funcție de producția obținută sau alte forme de retribuire suplimentare, fără a fi făcut prelucrarea necesară, creează nemulțumiri în rîndurile colectiviștilor și adeseori nici nu le pot aplica.

Acestea sînt doar cîteva aspecte pe care le socotim mai importante dintre măsurile organizatorice ce trebuie avute în vedere pentru asigurarea succesului aplicării formelor stimulative de retribuire a muncii, cu scopul cointeresării materiale a colectiviștilor în sporirea producției agricole.

NICOLAE DAVID
de la catedra de Economie agrară a I.S.E.P.

Ferma de vaci a gospodăriei colective din Osmanu, raionul Brăila s-a mai mărit cu 30 de capete.

CÎTEVA AVANTAJE privind folosirea mașinilor S.M.T.

Convinse de avantajele pe care le oferă lucrările mecanizate, gospodăriile colective folosesc în prezent pe scară tot mai largă tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-urilor. In acest sens merită să fie subliniat faptul că gospodăriile colective contractează cu S.M.T.-urile nu numai lucrări de arat, semănat și recoltat, ci și lucrări de întreținere a culturilor prășitoare, îndeosebi la porumb. Gospodăriile colective din regiunea Timișoara, de pildă, vor prăși în acest an cu mașinile S.M.T.-urilor aproape 15.000 ha. față de numai 5.400 cît au prășit anul trecut. Gospodăria colectivă din comuna Vinga va executa cu mașinile S.M.T. Orțișoara prășitul porumbului pe o suprafață de 500 ha — cu 400 ha. mai mult decît anul trecut — iar gospodăriile din raza S.M.T. Peciul Nou 1.200 ha. față de numai 300 ha. în anul precedent.

Creșterea aproape de trei ori în comparație cu anul trecut a volumului lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare executate cu mașinile S.M.T.-urilor în gospodăriile colective din regiunea Timișoara nu-i greu de explicat. Colectiviștii de aici și-au dat seama din propria lor experiență că folosirea mijloacelor S.M.T. la executarea diferitelor lucrări agricole este foarte avantajoasă. Intr-adevăr, pe lîngă faptul că se fac mai repede și mai bine, lucrările efectuate cu mașinile S.M.T. sînt mult mai ieftine decît cele executate cu brațele de muncă și atelajele și — ceea ce este deosebit de important — asigură și o producție mai mare. Iată numai cîteva exemple. Anul trecut gospodăria colectivă din comuna Orțișoara a efectuat pe un lot de 50 ha. cu porumb toate lucrările, în afară de recoltat și transportul producției, cu mașinile S.M.T.-ului. De pe fiecare hectar din acest lot colectiviștii au cules o recoltă de 2.860 kg. porumb boabe față de 2.100 kg. la ha cît au cules de pe restul suprafeței unde s-a făcut cu S.M.T.-ul numai arătura. Deci un spor de 760 kg. boabe la hectar, sau 30.000 kg. în total. Pentru lucrările executate pe cele 50 ha. gospodăria a plătit S.M.T.-ului 11.000 kg. de porumb. Aceasta înseamnă că ea și-a acoperit cheltuielile de muncă cu S.M.T.-ul numai cu o parte din sporul de producție realizat.

Executarea lucrărilor cu mașinile S.M.T. pe cele 50 ha. a avut ca urmare realizarea unei economii de 1225 zile-muncă în total. Evaluate la valoarea retribuției unei zi-muncă (produsele socotite la prețuri de achiziție plus banii acordați = 35 lei), acestea reprezintă 42.875 lei. Punînd la un loc cheltuielile cu forța de muncă, plata S.M.T.-ului și costul semințelor și al îngrășămintelor, reiese că fiecare hectar lucrat cu S.M.T.-ul a costat 1.498 lei, în vreme ce cheltuielile la hectar pe restul suprafeței se ridică la 1.816 lei. Deci un cîștig net de 318 lei la hectar, sau 15.900 lei la 50 ha.

Avantajele mecanizării lucrărilor la cultura porumbului sînt scoase și mai mult în evidență de experiența gospodăriei colective din comuna Vinga, care a executat anul trecut cu S.M.T.-ul aceleași lucrări însă pe o suprafață de 100 ha. Producția medie pe această suprafață a fost de 4.350 kg. porumb boabe la ha., față de 1.885 kg. pe restul suprafeței, adică un spor de 2.465 kg. la hectar, sau 246.500 kg. pe cele 100 ha. Evaluat la preț de contractare, sporul acesta reprezintă 261.290 lei în vreme ce plata S.M.T.-ului și cheltuielile privind sămînța și îngrășămintele se ridică la numai 86.100 lei. Deci, colectiviștii din Vinga au realizat un cîștig net de 175.190 lei. Dacă cele două gospodării colective ar fi folosit mașinile S.M.T.-ului pe întreaga suprafață cultivată cu porumb ar fi obținut în plus, fără prea mari eforturi, peste 178 vagoane de porumb boabe. Evaluată la preț de contractare, cantitatea aceasta ar fi însemnat aproape 1.800.000 lei. Iar transformată, împreună cu strujenii, în produse de origină animală, ar fi însemnat 6.641.600 litri de lapte, sau 664.160 kg. de carne de vită, sau 252.418 kg. de unt. Ca urmare, veniturile gospodăriilor și deci valoarea zilei-muncă ar fi crescut considerabil.

Asemenea calcule se pot face în fiecare gospodărie colectivă. Concluziile vor fi neapărat aceleași: menținerea unui număr minim (strict necesar) de animale de muncă și folosirea pe scară largă a mașinilor S.M.T. Prin mecanizarea unui volum cît mai mare de lucrări se eliberează, după cum e și firesc, un însemnat număr de brațe de muncă ce pot folosite cu mai mult randament la culturile intensive și în diferite alte ramuri de producție. Nu întîmplător gospodăriile colective din comunele Vinga, Orțișoara, Cenei, Diniaș, Peciul Nou și altele și-au dezvoltat și continuă să-și dezvolte simțitor creșterea animalelor, legumicultura, pomicultura, întreprinderile anexe etc.

N. IANCU

Hotărîre înțeleaptă

Anul acesta, colectiviștii din Livedea, raionul Brănești, vor crește și îngrășa 120 de porci. La prima vedere, lucrul acesta ar putea să pară obișnuit.

Dar dacă ne ducem cu gîndul în urmă, la situația care exista mai anii trecuți în gospodăria colectivă din Livedea, la mentalitatea din acel timp a colectiviștilor, ajungem la concluzia că hotărîrea de a îngrășa 120 de porci este totuși un mare pas înainte făcut de membrii acestei gospodării. Intr-adevăr, deși înființată în august 1949, colectiva din Livedea n-a avut nici un fel de animal de producție pînă în 1953. Principalul izvor de venituri era, în perioada aceea, cultura mare, cele cîteva hectare de grădină de legume și cultura, încă nedezvoltată îndeajuns, a plantelor tehnice. Atît. Dacă-i îndemna cineva pe colectiviști să crească animale de producție, primea răspunsul tipic:

— Nu-s rentabile.

Degeaba încercau unii colectiviști cu vederi înaintate, cum sînt Gheorghe Tache, președintele, Florea Șerban, secretarul de partid, Vasile Mincu, Ene Socrate și alți cîțiva să le schimbe felul de a privi lucrurile. Se găsea cîte unul ca Ion Mușat, care să spună:

— Da' ce, n-avem fiecare porci și vaci acasă? Ce ne trebuie și la gospodărie? Ori vi se pare că primim prea mult porumb și fîn la ziua-muncă?

De fapt, aici era toată buba. Cei mai mulți dintre colectiviști se temeau că dacă vor crește animale de producție nu vor mai primi suficiente cantități de furaje pentru animalele proprietate personală. In privința porcilor, de ei nici să nu audă. Așa stînd lucrurile, nu-i de mirare că pînă prin 1953 în casa de bani a gospodăriei nu intrau decît sume mici, iar colectiviștii nu primeau decît cel mult cîte 2 lei la ziua-muncă.

Din 1953 încoace însă situația a început a se schimba. Atunci au fost cumpărate primele 10 scroafe de prăsilă și 15 vaci de lapte. Totuși, veniturile bănești n-au crescut prea mult. Aceasta — din mai multe cauze. In primul rînd, hrănirea animalelor era neraționalǎ. Ca nutrețuri, nu existau decît coceni, paie și ceva grăunțe: orz, ovăz, porumb. In al doilea rînd, a existat și aici, ca de altfel și prin alte părți, practica greșită de a vinde toți purceii imediat după înțărcare. Se înțelege că în asemenea condiții nici veniturile nu puteau fi mari.

Odată primii pași făcuți, lucrurile nu puteau rămîne însă așa. Tot mai mulți colectiviști au prins a vedea limpede: animalele de producție puteau fi făcute rentabile. Treptat, gospodăria a mărit suprafețele destinate plantelor furajere, și-a organizat conveier verde, a construit silozuri, și-a asigurat concentrate. Hrănite mai bine, vacile au început să dea lapte mai mult. In prezent ei au 30 de vaci de lapte — de la care speră să obțină în 1958 o producție medie de 2.500 litri — și 15 juninci.

Nici cu porcii n-au rămas colectiviștii din Livedea la situația din 1953. La insistența comuniștilor și a consiliului de conducere, adunarea generală a aprobat să se crească și să se îngrașe în fiecare an un număr din ce în ce mai mare de porci. Cînd colectiviștii au văzut că prin sistemul acesta își sporesc veniturile și că sumele de bani împărțite la ziua-muncă cresc, n-au mai pregetat. In 1957 au fost îngrășați 50 de porci. Anul acesta se vor îngrășa 120. 80 se află în îngrășătorie și au atins greutăți care variază între 30 si 60 kg. Pentru anii următori, colectiviștii din Livedea au hotărît să nu mai vîndă absolut nici un purcel. Toate exemplarele produse de cele 20 de scroafe, cîte au acum, vor fi crescute și îngrășate. Și ei speră ca în felul acesta să ajungă să se dea în jur de 20 de lei la ziua-muncă. Intr-adevăr, aceasta e o hotărîre înțeleaptă.

N. CALIN

Problema noastră nr. 1

(Urmare din pag. 1-a)

giești, 9 la S.M.T. Ciulnița etc. Toate au lucrat bine în brazdă, pînă acum.

INTREBARE: In ce măsură conducerile S.M.T.-urilor acordă o mai mare atenție calificării mecanizatorilor, ca astfel ei să cunoască bine mașinile și să știe a le folosi cu maximum de randament?

RASPUNS: In acest an, s-au înapoiat în S.M.T.-urile noastre — după ce au făcut stagiul militar — 300 de tractoriști. Toți aceștia posedă o foarte bună calificare profesională. Nu-i mai puțin adevărat însă că în timpul iernii trecute n-a existat nici un S.M.T. din regiune unde cursul de calificare prevăzut să nu fi funcționat cu regularitate. Ca urmare, în cursul muncilor de primăvară, tractoarele au fost mai bine îngrijite și tractoriștii au știut folosi pe deplin noile mașini trimise. De exemplu, cu mașinile „Victoria" s-au realizat la semănatul porumbului cîte 12—15 ha zilnic de fiecare mașină.

In vederea muncilor de vară, vom organiza 2 centre de instruire specială: la S.M.T. Ciulnița pentru combineri și la S.M.T. Ciorogîrla pentru electro-motoriști. Separat, în fiecare stațiune se vor face cursuri pentru batozari și mînuitori de agregate pentru secerat. Ridicarea calificării mecanizatorilor noștri va permite între altele S.M.T.-urilor să îndeplinească și sarcina de a reduce fondul de salarii cu 1 la sută, prin folosirea unui singur mecanizator, atît la deservirea batozei cît și a tractorului respectiv, la cel puțin 80 la sută din numărul garniturilor de treier.

INTREBARE: In ce măsură S.M.T.-urile execută de acum lucrări și în sectorul zootehnic, viticol sau legumicol al unităților deservite?

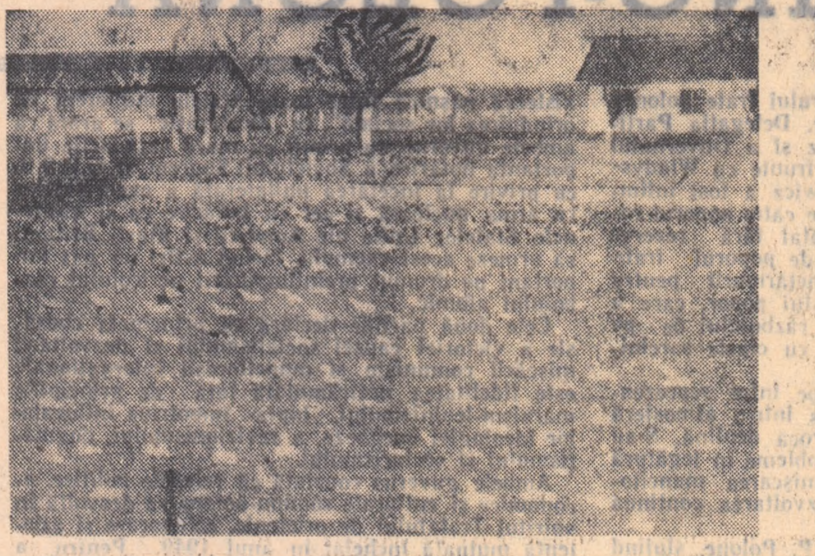
RASPUNS: Folosind pluguri speciale, S.M.T.-urile Budești, Lehliu, Urziceni și altele au executat în primăvara aceasta lucrări de desfundări pentru livezi și vii, pe suprafețe importante. Pentru deservirea sectorului zootehnic, anul trecut, în afară de executarea la numeroase gospodării colective a tocatului furajelor cu tocători acționate de tractoare, au fost folosite (la S.M.T.-urile Gorneni, Ciulnița etc.) și 11 batoze adaptate pentru această lucrare. In acest an, vom mai adapta încă 50 de batoze propuse la casare, tot pentru tocatul furajelor.

Unele S.M.T.-uri ca Ulmeni, Balaci, Eliza Stoenești, Călugăreni au executat și execută și lucrări de irigat, în sectorul legumicol și orezării.

AL. RAICU

Pentru cît mai multe PĂSĂRI și OUĂ

LA G.A.S. GIARMATA

Pe lîngă cei 115.000 pui de găină și 8.000 pui de curcă, gospodăria agricolă de stat Giarmata din regiunea Timișoara crește și 12.000 boboci de rață. Pentru aceasta — așa cum se vede în fotografie — lacul aflat în preajma crescătoriei îi este foarte util.

UN SECTOR PUTERNIC DEZVOLTAT

Creșterea păsărilor este o îndeletnicire care se bucură de multă vază în regiunea Timișoara. Numai în gospodăriile agricole de stat, bunăoară, se vor scoate în acest an 445.000 pui, — cu 217.000 mai mulți decît în 1957. Dintre aceștia, 135.000 pui vor fi dirijați în gospodăriile din alte regiuni, iar 310.000 vor fi crescuți în crescătoriile proprii din Aradul Nou, Șandra, Berešteul Mare, Beșenova Nouă, Carani și Giarmata. Pentru a asigura condiții optime de creștere unui efectiv aproape dublu față de anul trecut, încă din toamnă s-au luat măsuri pentru dezinfectarea puiernițelor, organizarea taberelor de vară și asigurarea bazei furajere necesare. Astfel, în apropierea fiecărei crescătorii au fost depozitate concentratele cultivate și cele industriale și s-au procurat cantități de untură de pește, făină de oase, penicilină (pentru tratamentul preventiv) etc. In ceea ce privește carnea de cal, aceasta se asigură de la caii reformați și se administrează zilnic (fiartă) în hrana păsărilor. In vederea asigurării unor condiții mai bune de creștere a puilor de frigare, la gospodăriile din Giarmata și Aradul Nou vor fi construite două hale mari, cu o capacitate de 10.000 capete fiecare.

Măsurile luate pînă acum pe linia dezvoltării și întăririi sectorului avicol în gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara s-au dovedit foarte bune: mortalitatea a scăzut sub 9 la sută, iar producția a crescut foarte mult. De pildă, numai pe primul trimestru al anului 1958 au fost scoși 124.000 pui și s-au realizat 706.000 ouă, depășindu-se planul cu însemnate procente. Primii 8.000 pui de frigare și 462.000 ouă au fost puse de acum la dispoziția populației prin magazinul Gostat din orașul Timișoara. Ca urmare a numărului mare de ouă, cu care gospodăriile agricole de stat din regiune au aprovizionat piața orașului, prețul acestora a scăzut foarte mult și pe piața neorganizată, ajungîndu-se la 0,60-0,70 lei bucata. Pînă la sfîrșitul anului, acțiunea de aprovizionare a populației va continua cu și mai mare intensitate. Astfel, în următoarele luni, vor mai fi trimise pe piață 1.823.000 ouă și 207.000 pui de frigare. Pe lîngă ceea ce se va livra statului, trebuie luat în considerare și faptul că unitățile vor produce cca 1.000.000 de ouă pentru incubatoare, iar un mare număr de pui, aproximativ 100.000, vor fi opriți pentru completarea și primenirea efectivelor de ouătoare din unități.

Mărind substanțial numărul de păsări din unități, Trustul regional Gostat Timișoara și colectivele de muncă ale gospodăriilor îndeplinesc o sarcină de mare cinste: ele contribuie la aprovizionarea populației cu tot mai multe păsări și ouă. S-a ajuns deci la momentul cînd o atenție deosebită va trebui acordată și unei alte laturi a problemei aprovizionării: produsele livrate să fie obținute la un preț de cost scăzut. Indeplinind și acest deziderat, gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara au numai de cîștigat: ele vor păși mai repede pe drumul rentabilizării.

GH. LEU

FABRICA de PUI

In gospodăria agricolă de stat Stupini de lîngă Orașul Stalin se află în funcție o adevărată „fabrică de scos pui". Nu-i vorba despre pui metalici sau din pluș, destinați pentru joaca celor mici, ci despre pui vii. Zilnic incubatoarele acestei gospodării realizează 2000—2500 pui. Săptămînal cele 26 de „cloști", cum obișnuiesc unii să le numească, scot de sub „aripile" lor cca 16.000 de pui, care, așa micuți cum sînt, numai de o zi, împachetați în cutii speciale, iau drumul crescătoriilor din gospodăriile de stat din țară. „Cloștile" n-au timp să se odihnească. Operatoarele Maria Vlad, Aurica Domnișor sau Caliopi Dincă nu le dau răgaz. Pe măsură ce ies o serie de pui, sub „aripele" lor ele aduc pentru clocit alte ouă.

Aproape 80 la sută din ouăle necesare incubatoarelor din Stupini se procură din producția proprie a gospodăriei. Restul sînt trimise de gospodăriile agricole de stat din împrejurimi. Dacă facem un mic bilanț al „fabricii de scos pui" din Stupini vom constata că numai în primăvara aceasta incubatoarele de aici au dat viață la un număr de 190.000 pui de o zi. Este o realizare destul de frumoasă, cu care, pe bună dreptate, muncitorii de aici se mîndresc.

R. GH.

ÎN ATENȚIA DEPARTAMENTULUI GOSTAT

De obicei, gospodinele se feresc să cumpere cocoși, pe motivul bine întemeiat că aceștia au carnea tare și nu fac supa grasă. Pentru a rezolva acest neajuns, încă din cele mai vechi timpuri s-a recurs la claponaj (castrarea cocoșilor). In acest fel, puși la îngrășat, claponii au o carne foarte fragedă și gustoasă, asemănătoare cu cea de curcan tînăr. Metoda folosită îndeobște la castrarea cocoșilor pînă acum este operația chirurgicală. Aceasta însă provoacă mari pierderi, 10-15 la sută din cocoși. Pentru a înlătura aceste pierderi, un colectiv de la Institutul de cercetări zootehnice a stabilit o altă metodă de castrare, prin administrarea unei injecții cu 15 miligrame dintr-o suspensie de hormoni estrogeni sintetici. In urma acestei injecții, cocoșii se transformă în termen de 8-10 zile în claponi. Pe lîngă faptul că se înlătură complet pierderile, prin acest procedeu se micșorează și timpul de îngrășare a claponilor la maximum 25 de zile, timp în care aceștia cîștigă cu peste 11 la sută mai mult în greutate decît în cazul cînd ar fi fost operați prin intervenție chirurgicală. Deoarece prețul unei asemenea injecții nu este mai mare de 1 leu, considerăm că ar fi bine ca Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să recomande unităților în subordine, care au mari crescătorii de păsări, să folosească pe scară largă acest procedeu de castrare al cocoșilor destinați pentru vînzare. In acest fel, gospodăriile agricole de stat vor putea contribui cu cantități mai mari de carne de pasăre la aprovizionarea oamenilor muncii, înregistrînd totodată și noi succese pe linia rentabilizării sectoarelor avicole pe care le dețin.

L. GHEORGHE

MAI MULTĂ GRIJĂ FERMEI AVICOLE

Gospodăria agricolă de stat Halînga, raionul Turnu Severin, are două sectoare de activitate bine pronunțate: sectorul cerealier și zootehnic. Din sectorul zootehnic se desprinde ca o ramură importantă creșterea păsărilor. Adăposturi moderne, condiții de furajare bune, asigură aviculturii un teren prielnic de dezvoltare. Cu toate aceste condiții, anul trecut gospodăria a rămas datoare statului cu mari cantități de produse de la ferma de păsări. Cauzele au fost multe, însă două sînt principale: furajarea nerațională și lipsa unor măsuri pentru combaterea și prevenirea bolilor. Rezultatul? Nerealizarea planului de ouă și carne, mărirea procentului de mortalități, cauzat în special de pesta aviară. De asemenea, prețul de cost al produselor a fost mare. Bunăoară, un ou a costat 1,09 lei în loc de 0,58 lei, iar prețul unui pui la vîrsta de șase luni a fost de 35 de lei.

Nici anul acesta lucrurile nu stau mai bine. Conducătorii acestei unități se pare că n-au învățat din lipsurile anului trecut. Dacă puilor li se dă toată atenția în ceea ce privește hrănirea, combaterea și prevenirea bolilor, în schimb găinile ouătoare sînt neglijate. In hrana acestora nu există varietate: zile întregi li se dă același fel de mîncare. Acest „sistem" de furajare a făcut ca găinile ouătoare să nu dea randamentul dorit. Cu toate aceste lipsuri, se pare că tovarășii din conducerea gospodăriei de stat Halînga sînt mulțumiți de rezultatele obținute. Ei chiar se laudă că planul trimestrial a fost depășit la producția de ouă. Aceasta este adevărat, dar trebuie să subliniem faptul că planul a fost realizat nu pe seama celor 2.500 găini ouătoare trecute în planul de producție, ci și cu ajutorul unui mare număr de puici care n-au fost valorificate la timp și care începuseră să ouă.

Și acum o altă problemă. In gospodăria de la Halînga se face mare risipă de ouă printr-un consum intern cu totul nepermis. De asemenea, se vînd păsări la diferiți cetățeni, operația făcîndu-se prin cantină. Conducerea gospodăriei trebuie să ia măsuri urgente de curmare a acestei stări de lucruri. Ferma de păsări este un bun al statului și ea nu trebuie transformată într-un bun personal. In ceea ce privește dezvoltarea și trecerea ei pe picior de rentabilitate, noul inginer zootehnist Popa știe ce are de făcut. Pentru aceasta însă conducerea gospodăriei trebuie să-i dea tot concursul.

GH. ROȘU

Informații

Muncitorii silvici din regiunile Iași, Constanța și București au îndeplinit și depășit planul împăduririlor de primăvară. In regiunea Iași planul a fost depășit cu 62 la sută, iar în regiunea Constanța cu 30 la sută. In regiunile de munte împăduririle de primăvară sînt în toi. Pentru împăduriri s-au folosit peste 280.000.000 puieți de rășinoase și foioase și 1.400.000 puieți de plop negru hibrid. In pepinierele silvice s-au însămînțat nuci, care vor produce peste 6.000.000 puieți.

★

In unele regiuni din țară însămînțările de primăvară sînt pe terminate. Astfel, în regiunea Suceava planul de însămînțări a fost realizat în procent de 96,3 la sută, Bacău 94,8 la sută, Iași 94 la sută, Pitești 93,8 la sută, Craiova 93 la sută și Constanța 91 la sută, cu excepția unor suprafețe destinate culturilor din epoca a III-a.

★

La I.P.A. s-au început studiile de întocmire a anteproiectului pentru amenajarea bazinului rîului Ier din regiunea Oradea cu o suprafață de cca. 100.000 ha. teren inundabil și mlăștinos. In urma lucrărilor de irigație și desecări care urmează să se execute, vor fi date în exploatare toate terenurile care pînă în prezent suferă din cauza excesului de apă. Lucrarea interesînd și R. P. Ungară, urmează ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. să colaboreze în această problemă cu organele interesate din țara vecină.

★

Pînă acum în sectorul pomi-viticol s-au făcut plantații noi de vii pe suprafața de peste 2.860 ha (159,2 la sută) fără G.A.S., iar pomi au fost plantați 1.847.187 bucăți (121,2 la sută) fără gospodăriile agricole de stat. De asemenea, în răsadnițe s-au însămînțat peste 2.600.000 m.p. (91,3 la sută). Numai la gospodăriile agricole de stat s-au însămînțat peste 330.600 m.p.

★

In baza proiectelor întocmite de I.P.A., în curînd, la gospodăria agricolă de stat Hălchiu, regiunea Stalin, va lua ființă un cîmp experimental pe o suprafață de 20 ha, unde I.C.A.R.-ul va putea studia problemele de desecare, specifice acestei regiuni. Acest cîmp va servi la cunoașterea cauzelor care provoacă înmlăștinarea unei suprafețe de aproape 40.000 de ha din Țara Bîrsei, precum și mijloacele de remediere a acestora.

★

In primele luni ale acestui an întreprinderile industriei chimice au fabricat peste 42.570 tone de îngrășăminte chimice necesare agriculturii, ceea ce reprezintă o creștere de cca. 14 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. In același timp s-au produs cantități importante de substanțe chimice pentru combaterea dăunătorilor.

Productivitate sporită

Prin încrucișarea raselor Leghorn și Sussex, la stațiunea experimentală avicolă Băneasa s-a obținut o găină care ajunge la o greutate de 2,400 kg și produce anual 160-170 de ouă. Totodată, găina cenușie locală, ameliorată prin selecție, atinge acum greutatea de 1,900 kg și o producție de ouă egală cu cea a rasei Leghorn.

PRIETENIA FRĂȚEASCĂ ROMÎNO-POLONĂ

Intre 12 și 15 mai solii poporului frate polonez au fost oaspeții patriei noastre. Delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone în frunte cu Wladyslaw Gomulka și Iosef Cyrankiewicz a fost întîmpinată pretutindeni cu căldură de către poporul romîn. Oamenii muncii și-au arătat fără rezerve sentimentele de prietenie față de poporul frate polon, admirația și respectul nețărmurit pentru realizările excepționale ale acestui popor, care a știut să șteargă repede rănile războiului de pe trupul Poloniei și să facă față cu cinste sarcinilor construcției socialiste.

Convorbirile care au avut loc între reprezentanții celor două țări au decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă deplină. S-au discutat cele mai importante probleme în legătură cu situația internațională, cu mișcarea muncitorească internațională și cu dezvoltarea continuă a relațiilor romîno-polone.

„Guvernele R.P. Romîne și R.P. Polone, slujind interesele vitale ale popoarelor iubitoare de pace, — se spune în declarația comună semnată de delegații celor două țări—duc alături de U.R.S.S., R. P. Chineză și celelalte țări socialiste o politică externă consecventă pentru apărarea păcii, de coexistență pașnică între toate statele indiferent de orînduirea lor socială". In „Declarație" se arată că ambele guverne au primit cu mare satisfacție importanta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor cu arma nucleară și își cer cu hotărîre ca guvernele Statelor Unite ale Americii și Marii Britanii să urmeze acest exemplu, făcînd astfel un pas important pe drumul preîntîmpinării pericolului războiului atomic.

Cele două partide declară că principala chezășie a victoriei cauzei socialismului și dezvoltării mișcării comuniste și muncitorești internaționale este fidelitatea nestrămutată față de principiile marxism-leninismului, lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze, a revizionismului, dogmatismului și sectarismului.

Ambele guverne constată că relațiile politice, economice și culturale romîno-polone se dezvoltă în spiritul Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat în anul 1949. Pentru a adînci și lărgi colaborarea economică actuală se va înființa în acest an o Comisie guvernamentală mixtă ce va elabora propunerile de colaborare economică și tehnico-științifică în diferite domenii ale economiei naționale.

Evenimentele internaționale

Situația din Algeria și Franța

In timp ce în Adunarea Națională Franceză se desfășurau dezbaterile în legătură cu investitura noului guvern, cercurile colonialiste din Algeria, sprijinite de unii șefi militari, au săvîrșit o lovitură de forță fascistă. Generalul Massu, comandantul unităților de parașutiști, a adresat un ultimatum președintelui Republicii, după care parașutiștii au ocupat clădirea ministerului pentru problemele Algeriei, precum și clădirea postului de radio Alger.

Autorii puciului fascist au anunțat constituirea unui așa-numit „comitet al salvării publice" și au cerut generalului de Gaulle să formeze un „guvern de salvare națională care să nu fie legat de regimul actual al partidelor politice și care să poată menține Algeria ca parte componentă a Franței".

La Paris, grupări fasciste au organizat manifestații pe străzi, încercînd să ia cu asalt Palatul Bourbon, unde se desfășurau dezbaterile parlamentului. Generalul Salan, comandantul suprem al trupelor franceze din Algeria, însărcinat de guvernul de la Paris cu menținerea ordinei a primit această sarcină dar totodată a anunțat că recunoaște „comitetul salvării publice" al lui Massu.

Președintele Republicii, Rene Coty, a adresat un mesaj ofițerilor și soldaților francezi din Algeria în care le cere să-și îndeplinească datoria ostășească și să rămînă leali față de guvernul Republicii Franceze. Guvernul a arestat 180 de persoane aparținînd unor organizații de extremă dreaptă și a pus sub pază polițienească la domiciliul său din Paris pe Soustelle, fostul guvernator general în Algeria, pe care generalii fasciști Massu îl așteptau la Alger. Măsuri excepționale de securitate au fost luate la Paris și în alte orașe ale Franței.

In fața fascismului care și-a dat jos masca, partidele și organizațiile democratice au luat poziție. Partidul Comunist Francez a cerut tuturor federațiilor, secțiunilor și celulelor sale să ia imediat legătura cu organizațiile partidului socialist și ale tuturor partidelor și grupărilor republicane „pentru a întreprinde acțiuni comune ale tuturor forțelor muncitorești și antifasciste pentru apărarea legalității împotriva generalilor fasciști".

La rîndul său, Benoit Frachon, secretarul general al Confederației Generale a Muncii din Franța, a făcut o declarație în care subliniază că clasa muncitoare franceză „va reacționa cu vigoare ca la 12 februarie 1934 și se va uni într-o acțiune puternică care va mătura pe fasciști."

Evenimentele din Algeria constituie o încercare de război civil. Aceste acțiuni primesc însă o ripostă hotărîtoare din partea tuturor forțelor muncitorești și antifasciste din Franța.

SCURTE ȘTIRI

● **Miercuri la amiază s-au înapoiat în Capitală tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, care la invitația guvernului argentinian au participat la solemnitățile de la Buenos Aires prilejuite de transmiterea mandatului prezidențial noului președinte al Republicii Argentina.**

● In Liban situația continuă să fie încordată. Manifestațiile de protest împotriva politicii actuale proamericane a guvernului Sami Solh iau proporții. In cursul demonstrațiilor și a ciocnirilor de stradă au fost ucise și rănite 450 de persoane. Marea conductă petroliferă care trece pe teritoriul Libanului a fost tăiată într-o regiune care nu a fost încă precis stabilită.

● **Populația orașului Caracas — capitala Venezuelei — a rezervat vicepreședintelui Statelor Unite, Nixon, cea mai ostilă primire din cîte i s-au făcut în actuala sa călătorie în țările Americii Latine. Mai multe mii de studenți au împiedicat accesul lui Nixon în clădirea Panteonului. Peste 10.000 persoane s-au adunat în fața palatului prezidențial pentru a protesta împotriva sosirii lui Nixon în Venezuela. In urma actelor de violență împotriva lui Nixon, toate dispozițiile privind vizita sa în capitala Venezuelei au fost anulate.**

Trupe americane au fost trimise în apropierea orașului Caracas pentru a interveni în caz de nevoie.

● La Dnepropetrovsk a avut loc un mare miting al oamenilor muncii din oraș și din regiunea Dnepropetrovsk închinat conferirii Ordinului Lenin către această regiune, pentru succesele realizate în sectorul agricol.

● **Cea de-a treia sesiune a Seimului R. P. Polone, a fost convocată pentru ziua de 22 mai 1958.**

Pentru încetarea cursei înarmărilor atomice

Credincioasă consecvenței sale politici de pace, Uniunea Sovietică a întreprins un nou și important pas pe calea destinderii internaționale. În mesajul adresat de N. S. Hrușciov președintelui Eisenhower, ca răspuns la mesajul din 28 aprilie al președintelui S.U.A., se arată că efectuarea de către guvernele S.U.A. și Marii Britanii a recentelor experiențe cu arma nucleară sînt acțiuni care constituie o sfidare fățișă a voinței tuturor popoarelor. Asemenea acte nu pot decît să arunce lumea înapoi la pozițiile inițiale în această problemă de cea mai mare importanță și să provoace din nou o reacție în lanț a exploziilor experimentale cu bombe atomice și cu hidrogen.

Pentru a se evita o astfel de evoluție a evenimentelor și pentru că președintele S.U.A. acordă o mare importanță lucrărilor experților pentru studierea detaliilor tehnice legate de un control al îndeplinirii acordului cu privire la încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, U.R.S.S. este gata să încerce și această cale, deși are serioase îndoeli în această privință.

Intr-adevăr, a discuta asupra mijloacelor de detectare a unor eventuale încălcări ale acordului atunci cînd există mijloace sigure de detectare a exploziilor atomice nu constituie decît o inutilă pierdere de vreme. Insistența depusă de S.U.A. în vederea întrunirii experților are însă cu totul alte cauze, între care și aceea de a amîna fără termen, pe calea aceasta a tratativelor între experți, luarea unei hotărîri menite să consolideze pacea în lume.

Așa după cum Uniunea Sovietică a arătat în nenumărate rînduri, esențialul nu este întîlnirea experților, ci realizarea între state a acordului politic pentru încetarea experiențelor. Odată acest acord realizat, modalitățile tehnice ale controlului nu ar mai fi decît amănunte ușor de rezolvat.

După cum se arată în mesaj, situația internațională este în prezent de așa natură încît sînt deosebit de necesare acțiuni practice ale puterilor îndreptate spre destinderea încordării actuale. Aceasta cu atît mai mult cu cît s-au înregistrat fenomene anormale pentru timp de pace, ca, de pildă, zborurile sistematice în direcția frontierelor Uniunii Sovietice ale bombardierelor S.U.A., avînd la bord bombe atomice și cu hidrogen. Cît privește propunerea guvernului S.U.A. de instituire a unei zone de inspecție în Arctica, N. S. Hrușciov arată că ea este dictată nu de năzuința asigurării intereselor păcii generale și ale securității, ci urmărește obținerea unor avantaje unilaterale pentru Statele Unite ale Americii.

Nu este pentru nimeni un secret că faimosul „control" în Arctica prevede supravegherea din avion a unei uriașe părți din teritoriul propriu al Uniunii Sovietice și a nici măcar unei palme de pămînt din teritoriul propriu al Statelor Unite.

Uniunea Sovietică a făcut un nou și important pas în întîmpinarea poziției pe care s-a situat Washingtonul în problema încetării experiențelor atomice. Acum este rîndul Statelor Unite — care au cerut atît de insistent întîlnirea experților — să întîmpine cu bune și sincere intenții această propunere.

POPOARELE LUPTĂ PENTRU PACE

Încetarea experiențelor cu arma atomică și convocarea unei conferințe la nivel înalt sînt marile probleme a căror rezolvare este așteptată cu înfrigurare de popoarele întregii lumi.

Din nefericire, puterile occidentale, și S.U.A. mai cu seamă, prin întreaga lor atitudine, dovedesc că nu doresc această rezolvare, ci — mai mult — continuă să promoveze falimentara politică de pe „poziții de forță", încearcă să-și impună dictatul în politica internațională. Această politică contrară intereselor păcii și securității internaționale a trezit îngrijorări chiar și în cercurile influente americane.

Cunoscutul comentator american Walter Lippman a dat de curînd conducătorilor americani un sfat bun: „S-a spus adeseori — subliniază el — că nu ar trebui să ducem tratative decît de pe poziții de forță. În realitate, noi trebuie să negociem de pe o poziție de *egalitate* a forțelor".

De altminteri, fără a aștepta invitația comentatorului american, opinia publică mondială intensifică lupta pentru ca S.U.A. și Anglia — urmînd nobila inițiativă a Uniunii Sovietice — să înceteze experiențele cu arme nucleare.

De șase zile, 14 persoane fac greva foamei pe culoarele sediului comisiei pentru energia atomică, în semn de protest împotriva refuzului guvernului S.U.A. de a înceta experiențele cu arme nucleare. Una din demonstrante este Dorothy Hutchinson, om de știință și mamă a trei copii.

„Nu avem nevoie de rampe de lansare!"

La ieșirea din puțuri, minerii din Ruhr (R. F. Germană) semnează moțiunile de protest.

În ajunul deschiderii primei sesiuni a parlamentului Canadei, ales la 31 martie a.c., a avut loc la Ottawa o demonstrație a partizanilor păcii canadieni. Luptătorii pentru pace sosiți la Ottawa din Toronto, Montreal, Hanilton purtau pancarte cu lozincile: „Încetați experimentarea bombelor cu hidrogen: Salvați omenirea!", „Nu mai vrem precipitații radioactive!".

Demonstranții au amintit membrilor parlamentului că datoria lor principală este de a lupta pentru slăbirea încordării internaționale.

În Japonia s-a anunțat că Ministerul Afacerilor Externe a protestat oficial pe lîngă S.U.A. împotriva noii serii de experiențe cu arme atomice și cu hidrogen pe atolul Eniwetok. Japonia a cerut din nou S.U.A. suspendarea experiențelor cu arme nucleare.

În numeroase orașe din R. F. Germană au avut loc în ultimele zile noi manifestații de masă împotriva înarmării Bundeswehrului cu arme atomice, pentru organizarea unui referendum popular în problema înarmării atomice și pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare.

La Colombo, capitala Ceylonului, a avut loc un mare miting convocat de Liga prieteniei ceylonezo-sovietice și de Consiliul Păcii din Ceylon. Mitingul la care au luat parte oameni de cele mai diferite convingeri politice și confesiuni a fost prezidat de Udakendavala Saramankara, laureat al Premiului internațional „Lenin" pentru întărirea păcii între popoare.

Cei prezenți au adoptat cu aplauze furtunoase o rezoluție prin care se sprijină cu înflăcărare hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta experiențele cu arma nucleară.

Indignarea popoarelor împotriva provocărilor la adresa păcii este pe deplin justificată. Iar cîtă valoare are forța popoarelor, evenimentele din ultimii ani au dovedit-o cel mai bine. Pacea poate și trebuie să fie apărată.

U. C. F. S. organizează

Un mare concurs cu premii: „Cel mai bun colectiv sportiv sătesc"

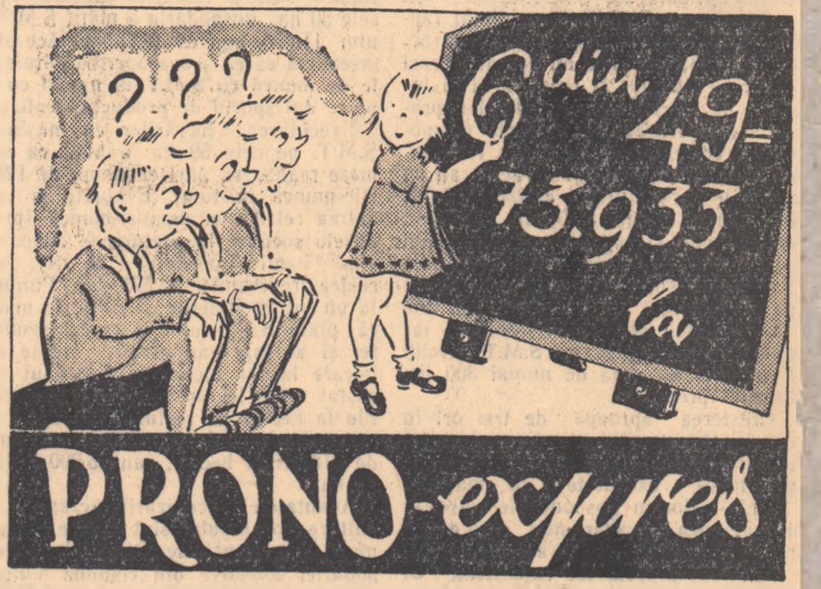
Pentru a stimula dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport de la sate, U.C.F.S. organizează un mare concurs cu premii, la care vor participa colectivele sportive din gospodăriile agricole de stat și colective, S.M.T.-uri, centre mecanice agricole, cămine culturale și școli profesionale agricole. Concursul, care a fost intitulat „CEL MAI BUN COLECTIV SĂTESC", are următoarele obiective: îmbunătățirea organizării muncii sportive și educative, întărirea bazei materiale a colectivelor și ridicarea nivelului tehnic al sportivilor de la sate. Pentru atingerea acestor obiective, colectivele sportive trebuie să obțină pe parcursul activității lor următorii indici: în colectivul sportiv trebuie să fie înscris cel puțin 25% din numărul total de salariați și cooperatori, sau locuitori din comună; 25% din membrii colectivului trebuie să fie purtători ai insignei G.M.A. gr. I și 5 la sută gradul II, din totalul de purtători G.M.A.; de asemenea, 10% din sportivi trebuie să fie clasificați; colectivul trebuie să organizeze 3 concursuri cu participare masivă a membrilor și să aibă înscrise într-un campionat (raional, regional sau republican) 2 secții, dintre care una să cîștige un campionat; colectivul trebuie să aibă un teren de fotbal, pistă de alergări, teren de volei, portic de gimnastică și acolo unde este posibil, lacuri utilate pentru înot; de asemenea toți membrii colectivului trebuie să fie cu cotizația la zi. În funcție de realizarea acestor indici ai concursului „Cel mai bun colectiv sportiv sătesc", care se va desfășura în trei etape, — pe raion pînă la 15.I. 1959, pe regiune pînă la 25. I. 1959 și pe țară pînă la 15. II. 1959, — se va stabili un clasament.

Colectivul care se va clasa pe primul loc pe raion va primi Diploma de onoare și echipament sportiv în valoare de 3.000 lei; locul II Diplomă și echipament în valoare de 2.000 lei; locul III Diplomă și echipament în valoare de 1.000 de lei. Colectivul clasat pe locul I, pe regiune va primi Diploma de onoare și echipament în valoare 5.000 lei; locul II Diplomă și echipament în valoare de 3.000 lei; locul III Diplomă și echipament în valoare de 2.000 lei iar cel mai bun colectiv sătesc pe țară va primi diploma de onoare și un fanion transmisibil, precum și echipament în valoare de 15.000 lei locul II Diplomă și echipament în valoare de 10.000 lei și locul III Diplomă și echipament în valoare de 7.000 lei.

M. LERESCU

Intr-un colhoz din R. S. S. Moldovenească

De la doi cai și un măgar, la 5.500 animale și 40.000 păsări

Anul 1946.

Războiul abia trecuse. Peste tot ruine, locuri pîrjolite și sfîrtecate de obuze. Sărăcie și suferințe amare. Cerul sticlos nu se îndura să dea ploaie. Vitele fuseseră distruse de război și de foamete. S.M.T.-ul încă nu luase ființă. Numai cu doi cai, un măgar și cîteva oi, cu două pluguri și fără sămînță, 146 de țărani săraci au pornit să înfrîngă aceste vitregii.

Așa începe istoria colhozului „Stalin" din satul Kirsova, raionul Komrat. Început greu și anevoios. Toți din sat erau cu ochii pe ei. Lumea nu prea credea că vor izbuti să iasă la liman. Dar cei 146 nu s-au uitat în urmă. Mulți dintre ei trecuseră prin greutăți mari în timpul războiului. Erau oțeliți și nimic nu putea să-i întoarcă din drum. Cu ajutorul perechii de cai și al măgarului, cu ajutorul celor 18 cai dăruiți mai apoi de armata sovietică, cu hîrlețele și cu sapele au început marea bătălie a pîinii. Curînd le-a sosit și alt ajutor. Stațiunea de mașini și tractoare, nou înființată la Komrat, le-a lucrat 20 la sută din suprafața arabilă.

Inchipuiți-vă niște oameni flămînzi care ziua și noaptea visează mîncare! La ce s-ar gîndi ei cînd ar vedea în față cîteva boabe de porumb sau de grîu? Cei mai mulți dintre ei s-ar gîndi întîi să astîmpere foamea copiilor. Cam același lucru au gîndit poate și colhoznicii din Kirsova în toamna lui 1946, cînd statul sovietic le-a trimis sămînță. „Ce-ar fi să măcinăm măcar o parte din boabe? Să potolim foamea copiilor?" s-au întrebat unii. Și-au adus însă aminte că aveau datoria să asigure noua recoltă și nu s-au atins nici măcar de un bob. Au continuat să muncească.

In anul 1947 au împărțit primele roade: 2,50 kg. orz, 1,5 kg. porumb și 1,60 ruble pentru fiecare zi-muncă. Era prima izbîndă a colhoznicilor din Kirsova. An de an au fost obținute apoi succese după succese. Astăzi, colhozul „Stalin" unește laolaltă 446 familii cu 1.100 brațe de muncă, avînd în total o suprafață de 5.800 hectare pămînt.

— Colhozul „Stalin" nu e cel mai înstărit colhoz din raion. E socotit printre colhozurile de mijloc, mi-a spus unul dintre prietenii care m-au însoțit cu prilejul vizitei pe care am făcut-o la Kirsova. Și acest colhoz este totuși un colhoz milionar. În anul 1957 a avut un venit de aproape 6 milioane ruble.

Am căutat să văd mai de-aproape cum arată un colhoz „de mijloc". Și vizitînd fermele de vite, de porci, păsări și oi, unde munca se face în mare parte cu mijloace mecanizate, m-am întrebat nedumerit: „Cum arată oare un colhoz de frunte dacă ăsta e de mijloc?" Dacă ar fi să vorbim numai de cele 22 de tractoare, 7 combine pentru grîu și porumb, 14 autocamioane, trei turisme și tot felul de mașini (semănători, pluguri mecanice, aparate de stropit, remorci etc.) și tot ar fi de-ajuns pentru a ilustra bogăția colhozului „Stalin".

Adăugați la toate acestea 200 cai, 850 bovine (dintre acestea 300 vaci care în 1957 au dat în medie cîte 3.409 litri de lapte), 1.400 porci, 3.000 de oi și ferma cu peste 40.000 de păsări. Adăugați și cele 200 ha. vie, 65 ha. pomi, precum și numeroasele clădiri ale colhozului și faceți socoteala: de cîte ori a crescut colhozul din 1946 și pînă în 1957? Dar creșterea nu se oprește aici. In 1956, colhozul „Stalin" a obținut 3.000 kg. de carne de porc la 100 hectare de pămînt arabil. În 1957, cantitatea de carne de porc s-a ridicat la 6.000 kg. la 100 de hectare, iar în 1958 se va ridica la 8.000 kg. Cît privește păsările, în 1958 vor fi de 2,5 ori mai multe decît în 1957, iar în 1960 vor crește de 5 ori față de 1956.

Au crescut, de asemenea, și veniturile colhoznicilor. In 1957, după ce s-au oprit 20 la sută din venituri pentru mărirea fondului de bază, precum și alte procente pentru dări către stat, plata cheltuielilor de producție, fondul de ajutorare a bătrînilor, scopuri culturale etc., 45 la sută din veniturile colhozului au fost împărțite la zile-muncă. Valoarea unei zile-muncă s-a ridicat la 7 ruble în bani, 2 kg. grîu, 1,5 kg. porumb, 0,300 kg. floarea-soarelui. La acestea s-au mai adăugat legume, fructe etc.

Nu e departe vremea cînd țăranii din Kirsova, loviți adesea de secetă, nu puteau să-și asigure nici măcar mămăliga de la un an la altul. La lumină electrică, cinematograf, aparate de radio, biblioteca cu peste 25.000 volume, fanfară și alte mijloace de culturalizare a maselor, nici nu îndrăzneau să se gîndească. Astăzi, din cele 850 familii aflate în două colhozuri — în curs de unificare — 450 au aparate de radio. In fiecare casă este cîte un difuzor.

Mulțumită orînduirii colhoznice, satul Kirsova este acum de nerecunoscut. Peste tot case noi, frumoase, bine orînduite. La sala de cinematograf rulează filme de patru ori pe săptămînă și echipa artistică dă frumoase spectacole, făcînd plăcută viața colhoznicilor.

ȘERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".